

за обсаждане триста милионен заем проектираше от тогавашното правителство, както и други разни държавни мероприятия на кабинета. За тоя проектиран митинг е било съобщено на Добричкия Околийски Началникъ съ заявлението, подписано отъ Добричскитѣ граждани: Синирски, Овчаровъ и Щеревъ и подадено на 24 с. м. Сѣция денъ Околийския Началникъ Гуневъ чрезъ полицейския приставъ Милковъ съобщилъ на позателитѣ на заявлението срѣщу разписка, че събранieto трѣбва да стане на площада прѣдъ Илия Коквиносъ и хотелъ „Собия“. Инициативитѣ на митинга обаче настоявали да искатъ щото митинга да стане на шадраванския площадъ и в водили до въпроса прѣговори съ пристава, но Околийския Началникъ настоявалъ на своето разпореждане. На 27 Декември отръдения денъ за митинга по разпореждане отъ Околийския Началникъ биле рано поставени двама пѣши и 10 конни стражари, заедно съ двама старши стражари да запазятъ входоветѣ на улицитѣ за шадраванската площадъ, като отправляватъ публика къмъ площада прѣдъ хотелъ „Собия“. Следъ черковния отпущекъ публиката започнала да се трупа по улицитѣ ходящи на шадраванската площадъ, но самия достъпъ на площада е билъ срѣтенъ отъ стражаритѣ. Най многолюдна група е била събрана по правителствената улица прѣдъ кафенето на Момова и извивала настоятелно желание дори и насилствено да погнѣли и се яви на шадраванската площадъ. Усилитѣ на Пристава да разубеди събравшиятъ се останал на празно и къмъ 11³⁰ часа групата отъ 300—400 души потѣгнала за рѣчния площадъ съ провикване „урра“ и ржкопѣскание. Стоящитѣ на постъ стражари прѣдъ видъ приближаването на тая група се стекли по вочето на входа срѣщу улицата и се старяли да задържатъ тълпата. До като се водѣло прѣркане между тълпата и стражаритѣ отъ тая страна, извѣднѣжъ изъ другитѣ улици водѣщи за смѣната площадъ се спуснали нѣколко още групи. Последвала е схватка между множеството и пѣшитѣ полицейски стражари Илия Московъ и Антонъ Ивановъ. Множеството² успѣло да нанесе нѣколко удари на тия стражари и да ги обезоружатъ, въврѣки указаното отъ тѣхъ съпротивление. Едноврѣменно съ нахлуването на хора изъ другитѣ улици къмъ площада, дала напоръ и голѣмата група дошла отъ къмъ правителствената улица прѣхвърляла изъ тълпата една патка, последвали силни викове „ура“ и ржкопѣскания, нѣколко газени тенеким биле съ шумъ подхвърлени надъ стражарскитѣ конѣ и моментално стражаритѣ се видѣли обиколени отъ всички страни отъ тълпата. *Подали се едно следъ друго два вистрѣла,³ следъ което Пристава Милковъ далъ заповѣдъ за стрѣлине въ въздуха⁴, за да се срѣтѣ напора и се изтегли тълпата изъ завзетия почти площадъ. Но въврѣки даденитѣ вистрѣли тълпата стрѣмително станала господаръ на положението и стражата се видѣла принудена да се изтегли изъ площада, на който вече разполагали събравшиятъ се изъ всички улици. За използване и възпрѣпятстване на стражата, тълпата е приближала къмъ загоряне точки снѣгъ и замръзнали буци върху тѣхъ и въ тая буркотия при стрѣлинето отъ страна на стражаритѣ⁵ билъ ударенъ Добричския гражданинъ Серафимъ Николовъ, който моментално се повалилъ и издѣхналъ. Следъ това вече стражата сполучила да се отгди и митингитѣ при такова настроение на събравшиятъ се, състоялъ се. Ораторитѣ държали своитѣ рѣчи и така се свършилъ митинга. Но следъ това множеството се натрупва около умрѣлия Николовъ, фотографира се и въмето да се разиде, започнала да се заканва на околийския началникъ, като по адреса му викала разни неврѣстойности, наричала го: „убиецъ“ и по приканване на нѣкоя изъ множеството⁶, згрупира се е една тълпа, които се отправила въ помещението, гдѣто околийския началникъ Гуневъ съ нѣколко граждана наблюдавалъ изъ единъ прозорецъ ходѣтъ и развитието на събитията, а именно прѣдъ хотелъ „Велико-Търново“ въ една стая на горния етажъ, въ която се нахождалъ началника Гуневъ. Започнали се за*

плашване съ поднаване зланието, разкъсване началника „убиецъ“ и т. н. При тая буркотия на мѣстото се е явилъ комендантъ на града Полковникъ Салабашевъ, командиръ на 5 ѣ коненъ полкъ, срѣшилъ се съ Началника въ хотела и следъ размѣна на нѣколко думи по станалото, разпоредилъ съ една команда конни войници да се запази редътъ⁷. По тия производствени се е започнало прѣдварително слѣствие и се е завѣло слѣдственото дѣло № 300/1898 г. отъ извршеното на 28 с. м. освидѣтелствуване на труптѣ на Серафимъ Николовъ, констатирало се е, че той е билъ ударенъ съ единъ куршумъ въ областта на корема на 2 с. м. подъ и отъ дѣсно пѣптъ и слѣдъ като разилъ тѣнитѣ черва, мезентериума и прилегающитѣ артерии и вени е излѣзълъ отъ задня страна. Отъ послѣващото отъ тия повреждания остро кръвоизлияние послѣдва и моменталната смъртъ. Отъ завършеното прѣдварително слѣствие изъ показанитѣ на свидѣтелитѣ Рамизъ Мустафовъ и Ченко Юрдановъ се разкрива, че когато тълпата стрѣмително се спуснала отъ всички улици, водѣщи за шадраванската площадъ и се започнало схватка между нея и поставената стража да пази входоветѣ, дали се 2—3 вистрѣла (к. н. р.) следъ което Пристава Милковъ е далъ заповѣдъ да се стрѣли въ въздуха⁸. Но и чрезъ вистрѣли напора на тълпата не можѣ да се отбие и се разгони, напротивъ, хвъргането на разни прѣдмети върху коннитѣ стражари продължава. Въ таквъ единъ моментъ на замѣтелство обвиняемия Пантелей Ивановъ, като далъ отъ коня си единъ последенъ вистрѣлъ, вмѣсто да отирави пушката на високо, спусналъ я на ниско и куршума попада върху С. Николова, който се повалилъ и издѣхналъ. Че именно стражара Ивановъ при неосторожно даване вистрѣлъ е убилъ Николова се потвърждава отъ свидѣтелитѣ: Константинъ Господиновъ, Стано Лазаровъ, Никола Овчаровъ, Павли Ванчевъ и др. Тѣй като умъртвяването на Сер. Николова се дължи изключително на небрежността на обвиняемия стражаръ (к. н. р.) П. Ивановъ, който вмѣсто да бѣде крайно осероженъ при употреблението оръжие на високо и разгонване на навизката е пусналъ вистрѣлъ изъ ниско и повалилъ Николова; затова прокурорския надзоръ при Варненския Окр. Сѣдъ обвинява: Пантелей Ивановъ изъ Добричъ, 28 годишенъ, православецъ, Българинъ, грамотенъ, неосажденъ, жененъ, въ това, че като младши коненъ полицейски стражаръ при Добричското Окол. Управление на 27 Декември 1898 г., когато се е нахождалъ на постъ на улицитѣ, водѣщи за шадраванската площадъ при насилственото нахлуване на тълпи къмъ тая площадъ по разпореждане на началството си като е далъ вистрѣли нагоръ за задържане тълпитѣ, не е взелъ всички мѣрки на прѣдосторожностъ отъ нещастенъ случай, а така небрежно е стрѣлялъ, щото вмѣсто да прѣхвърли куршума множеството, поналялъ е върху Добричския жителъ Серафимъ Николовъ и причинилъ му е смъртта по немърлявостъ. Поради което го прѣдава подъ сѣдъ въ компетентното Варненско Окрѣжно Сѣдилище за сѣдление, безъ участие на сѣдебни засѣдатели и му се наложи наказание по чл. чл. 257 и 258 отъ наказателния законъ.

Гр. Варна, 30 Юлий 1901 год. Подписалъ замѣстникъ прокуроръ Панайотъ Антоновъ Кърджиевъ, списъкъ на лицата: I обвиняемъ Пантелей Кюсе Ивановъ отъ гр. Добричъ, II граждански ищецъ Мария С. Николова отъ гр. Добричъ, III свидѣтели: Константинъ Господиновъ, Стано Лазаровъ, Никола П. Овчаровъ, Павелъ Пончевъ, Ченко Юрдановъ и Рамизъ Мустафовъ⁹ IV експертъ Д-ръ Златаровъ отъ Варна. Подписалъ замѣстникъ прокуроръ Панайотъ А. Кърджиевъ. Вѣрно: (под.) Прѣдседателъ на Варненския Окр. Сѣдъ: Д. Данчовъ. (под.) за Секретаръ: Р. Стефановъ.

у. д. № 1037/901 год.

Ще се установи ли въ сѣда това що съ показвали посоченитѣ свидѣтели, мячно ще повѣрваме; защото въпросния стражаръ, ко-

гато е падналъ доблѣстния Добричски гражданинъ С. Николовъ е билъ избѣгалъ въ друга улица. Че дѣйствително това е така, даваме мѣсто на слѣдующето заявление отъ подозриваемия по съставеното вече углавно дѣло № 1038/901 г.:

До Господина Прѣдседателя на Варненския Окр. Сѣдъ

Заявление

отъ Панайотъ Кюсе Ивановъ жителъ гр. Добричъ

Врѣчи ми се обвин. актъ по угл. дѣло № 1038—901 год. на 13 того, при разглеждането на което моля ви: не прѣдседателю, да бждѣ призовани като свидѣтели: Дамитръ Л. Сиркелиевъ, Добри Николовъ, Колю Статевъ и В. Колевъ жители отъ гр. Добричъ, които ще установятъ, че когато тълпата насила съ пристѣпъ да завземе шадраванската площадъ, и като почна да стрѣля съ револвери, да залял подъ краката на стражарскитѣ конѣ разни тенеким и др., моя коня се пошлани, велѣствие на което не ми останало врѣме да спема пушката си, а само успѣхъ да наваля шапката си, за да се запази да не ми удоятъ коня и ме свалятъ отъ него, защото имамъ многоа вземлю тълпата, които се спускаха върху коня да го уловятъ. Въ това врѣме като видѣхъ, че отъ всѣка една страна ни ограи тълпата и понеже конѣтъ ми все по-вече се плашеше, то азъ прѣбугнахъ къмъ касакскитѣ люкени и се отстранихъ отъ местопроизшествието на 150—200 метра разстояние. По едно врѣме чухъ, че нѣкой отъ гражданитѣ, викатъ, че тълпата нападнала на стражаритѣ и на пристава Милковъ, и мнозина ми бѣха. Веднага азъ прѣбугнахъ коня и като пристигнахъ на шадраванска площадъ, видѣхъ, че единъ човѣкъ дѣжи и около него събрани много хора, а на друга страна биятъ на 2—3 мѣста стражари. Когато пристигнахъ на площада, заварихъ отъ другаритѣ си стражари, имено: В. Минчевъ, Г. Еневъ, Я. Христоуловъ и др., отидохъ при тѣхъ и като видѣхъ, че тълпата се нахвърляла върху стражаритѣ, обезоружава и бие, а тѣхъ измежду тѣхъ, като обезоружили бититѣ стражари, дигали на горъ шапкитѣ и пр. и ги показватъ на други, то тогава само изгърѣхъ съ другаритѣ си по два наги на въздуха.

Всичко това горѣспомянатитѣ свидѣтели ще установятъ при разглеждането дѣлото. Тѣ съ разпитвани въ мое отсъствие при прѣдварителното ирение по слѣдственото дѣло № 300—98 г., но не имъ съ за явани таква въпросъ.

За защититѣ при разглеждането на дѣлото си избирамъ Варненскитѣ адвокати: г. г. Венедиктъ Поповъ, Жеко Ив. Жековъ и Г. Янговски.

17 Ноември 1901 г. гр. Добричъ.

Съ почитание: П. Ивановъ.

Да, тоя е край на кращата на Арсеневскитѣ подвизи по тоя прославутъ митингъ, който, както уповѣстихме въ единъ отъ миналитѣ си броеве ще бѣде подробно описанъ въ специална брошура, за да послужи на поколението ни, и знае, що ще рече думата младододелъ или сондажин.

На края има да забѣлжимъ, че това дѣло тѣй бѣ прѣключено отъ народницитѣ, тѣй се остана и сега, а кръвоокситѣ псувания и клѣвети противъ невинитѣ, нека останатъ за тѣхна смѣтка. При това заявяваме, че ако Арсеневъ бѣ осѣдѣлъ за стрѣлинето си по него митингъ, а може би и за убийството на Серафима, не щѣше да причини толкова кръвополития заедно пакъ съ Салабашева въ алическитѣ полета и почерни толкова нещастни семейства земеделчески, двата добри офицери и трима храбри войници, които, може би, потрѣбобаха на бойното поле срѣщу неприятеля, а не срѣщу безащитнитѣ селяни-земеделци.

Да края на кращата на всичко се свърши въ сѣда, който не може да се командва отъ Арсеневци, както стана съ слѣдующитѣ прѣзъ тѣхното царуване. Нека всички безакония и клѣвети, извършени и хвърлени отъ кръволицитѣ спрямо добритѣ ни съгра-

¹ Въ резолюцията имъ бѣха поставени 1000 души!!! р.

² Ташо Ивановъ кметътъ ни и М. Казанджиевъ бивши Арсеневски депутати.

³ Отъ тълпата изъ Арсеневци и др. револвери р.

⁴ Не е вѣрно р.

⁵ Незавѣстно, дали не отъ сондажитѣ р.

⁶ Пакъ на Таша и баджама му. р.

⁷ Отъ сондажийски уста друго не можеме чу. р.

⁸ Единъ слѣдъ като получи три телеграма отъ Варна, и като и-ка го нагонилъ отъ станата си. р.

⁹ Не е давана таква заповѣдъ, което ще се уста нови въ сѣда. р.

¹⁰ Защо не съ свидѣтели подписанитѣ резолюцията въ който логорно излягала че имало 1000 души и че началника Гуневъ билъ стрѣлялъ и пр безобразни джжи. р.

МЪСТНИ

Дълото на Дуранъ-Мулакския герой, В. Арсеновъ за параняване на 14 мѣста главата на съгражданина ни Г-нъ К. Свиначовъ на 28 Ноември 1895 год., нашия съ девизатъ сѣдмъ Медаровъ е насрочилъ за разглеждане едвамъ за 14 идущий Декември. Но рано ний писахме нѣколко пѣти, че това дълото е отъ общественно значение, и подкачихме сѣда да го насрочи, защото се е вече вмисляло въ сѣда му да стои цѣли 6 год. и 2 мѣсеца, но въ отговоръ изадохме нѣколко сѣдийски неувни. За да не сме голословни, че това дълото има общественно значение, ний си сторихме труда да разровимъ старитѣ архиви да дадемъ мѣсто на телеграмата по него дълото отъ най-първитѣ Добрички граждани, съ която сѣ модела тогавашния Министъръ на Вътрѣшнитѣ Работи да освободятъ градътъ ни отъ шайкитѣ на Арсенова. Ето в самата телеграма:

„Телеграма, подадена на 24-й Октомври 1895 год. отъ гр. Добричъ.

София

Прѣзидентъ Министру Д-ру Стоянову
(коимъ в. „Миръ“)

Сонадний радослависти точно разбойническа шайка на 21-ий сръци 22-ий того градушенно нападна дюдени на тукѣшния гражданинъ Танко Свиначовъ като разчитвала да намври Окол. Началникъ Гулева и да го омъртви. Въ отсъствието на началника, посѣга върху живота на честния гражданинъ-търговецъ, Калчо Свиначовъ, биватъ го до смърти, който още дѣжи въ безнадежно положение съ 16 рани и контузии. Авторитъ и самитѣ побойници сѣ: В. Арсеновъ, братъ на А. Арсеновъ, сега народенъ прѣдставителъ, Велико Филиповъ, кумецъ на сѣдния Арсеновъ, Кирчевъ, контролоръ при тукѣшната каса и Кучото Слави. Цѣлия градъ, даже и по-свѣстни радослависти сѣ възмутени крайно отъ дълота и постѣжкитѣ на сонадникитѣ. Скупомъ, велеласно и настоятелно се поисква застѣжането отъ Окол. Началникъ за запазване живота отъ тази зганъ на мирнитѣ граждани. Околийски Началникъ подчиненъ на закона и справедливото искане на гражданинъ и въ изпълнение приятната сѣ служебна обязаность, арестова само четворица побойници и размирици до разсѣждане всеестранно дълото и прѣдаване сѣдлователно Душеву явно съчувствующъ на сонадникитѣ. Недоволенъ отъ законната постѣжка на Началника сѣ А. Арсеновъ, за брата си В. Арсеновъ, други грама арестовани и толкова до главитѣ ошорени измежду общестото. Въ името на конституцията, а особено на правдата моамимъ застѣжете се за безопасността на гражданинъ, застрашавани и нападани на веднажъ отъ радославизма и по всека вѣроятность по внушение отъ шефа имъ за скомпроментирани днешното положение. Отъ името на 300 граждани данькоплатци:

Г. Замфировъ	Дим. Поповъ
Р. Еневъ	Д. Станевъ
Хал. Хюсенновъ	Д. Ив. Катранджиевъ
И. Даскаловъ	Кольо Деневъ
Д. Симеаревски	Ив. Мърчевъ
Н. Меджиделиевъ	Д. Желковъ
Геор. Кросневъ	Ст. Лавчиевъ
Дим. Преховъ	Дичо Димовъ

За тая дързость на подписавшитѣ телеграмата честни граждани, Арсеновъ и другаритѣ му бѣха завѣли дълото за каѣвега въ Варненския Окр. Сѣдъ. Явиха се всички призовани, защитници на Арсенова бѣха Варненскитѣ адвокати Къневъ и К. Ранковъ. При разнига на свидетелитѣ като узнаха Ранковъ и Къневъ, че всичко се установи, напуснаха демонстративно засѣданието на сѣда и не се видяха вече, сѣдъ което дълото се прѣбрата . . . Да, ето какво е мнѣнието на честнитѣ ни граждани за тукѣшната радославовска зганъ. Има думата I Добрички Мирови Сѣдмъ, Медаровъ, съ тритѣ девиза: „строго, точно и справедливо правосудие ще оправи нашитѣ прапи, нашето общество“

Октроата немзплатена. Сумитѣ, които държавата отпуста за октроа на селскитѣ общини за миналата година, още не сѣ изплатени въ пълно. Министерството се е разпоредило да се изплати на градскитѣ общини за миналата година и за I-го шестомѣсечие отъ настоящата година, а селскитѣ общини сѣ получили само за I-то шестимѣсечие отъ миналата година. За II-то шестимѣсечие отъ минал. год. и I-го отъ настоящата още не имъ е изплатено.

Незаплатеното изплатяване на октроата стана причина общескитѣ управления да се прѣдпочатъ билжетитѣ съ деоциати, ужъ ще сѣ оправатъ емансипитѣ ни . . .

Прѣдъ чумата. Чумата, тоя зълъ бичъ на човѣчеството казва ту въ Цариградъ, ту въ Одеса, ту въ Цариградъ, и ежедневно ни добие да ни пагази немилостиво тукъ, гдѣто кой знае като на какви ще ни изложи тя, ако ни завземе въ адскитѣ си раце. За оловата, разбира се, нѣма и какво да се каже. Тя, олицетъ-решето на Насурт-Едѣлановото магаре, което нашата държава вика на свадбитѣ си, само когато ѝ потребатъ вода и дърва, естествено остава, както и въ всичкитѣ други случаи, да я пазятъ всемилостивии Господъ. Колкото се вазе до града, то и тукъ ни обзема ужасъ прѣдъ оную неяснитно користогоубие на г. г. околийски и градски дѣкари, които безъ пари, петъ и осемъ лева пенсиятъ не приематъ и да се прозиратъ. По тая поводъ ний сме принудени да помолимъ поне Д-ръ Ковачева, въ тоя извъреденъ случай да не се излага на свѣтлитѣ и ученинга на оня докторъ, който въ медицината се прѣдържа ъ правилото, че *изрвото нищо на единъ лекаръ е да се прѣбере отъ пациента лежката*, а който, самъ подъ влиянието на единъ лошъ свѣтъмъкъ е станалъ причина да се спорочи безвъзвратно единъ добъръ неговъ колега, Д-ръ Шебодаевъ . . . Помини его Господи . . .

Бѣхме помѣтали въ единъ отъ миналитѣ броеве на вѣстника си, че въ бѣдаще ще даваме мѣсто на всички протоколи, съставени по случай новоорганизиранитѣ бѣра на народната партия. Днесъ въ редакцията ни се получи протокола отъ Ези-Бейската селска община, подписанъ отъ най-свѣдѣнитѣ и отбрани земледѣлци-данькоплатци, на който даваме мѣсто:

Протоколъ.

Днесъ 14 Октомври 1901 г. привърженицитѣ-земледѣлци на народната партия изъ селата на Ези-Бейската сел. община, се събрахме въ центъра на общината въ с. Ези-Бей за обещждане въпроса за лошото положение на сегашната вътрѣшна и външна политика на настоящия кабинетъ и непонясната за насъ данъчна система, *увеличаване позем. налози*, който прѣзъ 5 годишното властвуване на Народната Партия бѣ съкнчатъ до минимумъ.

Като вземахме прѣдъ видъ, че отъ властующитѣ до сега политически партии у насъ, нито една, изключая народната партия, не е устояла на общината си и не е направила нищо за подобрене несито на положение, рѣшихме единодушно да осѣднимъ прѣзрително политиката на всички до сегашни кабинети а особено на настоящия, като за напѣдъ си останемъ нагъ въ редоветѣ на народната партия, която, уверени сме, водъ вождѣтството на мѣлрия и талантливия си шефъ, Г-нъ Ив. Ев. Гешевъ, ще избяга отечеството ни отъ всички финансови сѣлетни, щомъ дойде на власть, и сѣдлователно, ще тури край на нивѣсществуващата криза, която е обхващала 4-гѣтъ краища на България.

Прѣдѣдатель на бѣрото: Н. Д. Поповъ
Подпрѣдѣдатель: Р. Драгановъ

Дѣловѣшитѣ: Т. Рачевъ

Членове: Г. Дилевъ, Ю. Атанасовъ, А. Михалевъ, Д. Илиевъ, Ив. Ковевъ, Ц. Певъ, Г. Райновъ, Христо Райновъ, Ж. Балчевъ, Ив. Димитровъ, П. Минчевъ, Дим. Колевъ, Ст. Христова, К. Петровъ, Зл. Х. Златевъ, Ст. Калевъ, В. Илиевъ, Митевъ, Тод. Ивановъ, Петръ Желевъ, Ц. Вълчовъ, К. Ивановъ, Георги Петровъ, Н. Я. Кюсевъ, Костантинъ Ивановъ, Ст. Ив. Кескиновъ, Кольо Димитровъ, Х. Добри Димовъ, М. Георгиевъ, Г. Драгановъ, Ст. Драгановъ, Сѣбъ Георгиевъ, Ст. Георгиевъ, Ив. Георгиевъ, Тод. Георгиевъ, Ян. Георгиевъ, М. Гърковъ, Ст. Вълчевъ, Ст. Рачевъ, Д. Ивановъ, Л. Петковъ, Юр. Г. Молчиловъ, П. Атанасовъ, Ст. Ефѣмовъ, Д. Петковъ, А. Янакевъ, Ю. Атанасовъ, З. Ивановъ, Ив. Стояновъ, А. Славовъ, М. Христова, Д. Тодоровъ, П. Георгиевъ, П. Ивановъ, Лаз. Дончевъ, Кольо Стояновъ, Хр. Стефовъ, М. Златевъ, Д. Желбаковъ, К. Желевъ, М. Митевъ, В. Златевъ, К. Димитровъ.

Шосето Добричъ-Балчикъ. Това шосе, което служи прѣзъ зиме арѣва като единичко съобщително срдѣство между Добричъ, околията му, както и на голѣмата частъ отъ Балчикската околия съ Балчикското пристанище изпадна отъ денъ на денъ въ по-лошо състояние, като грози да се разруши прѣди да е изпѣлило още милията си, понеже е още ново. Като обръщаме вниманието на окръжния свѣтъ, когото прѣнадежи това шосе, върху това положение на тая главна артерия до единичкото ни пристанище, помолваме го да прѣ-

и останатъ за тѣхна смѣтка и нека общестото за послѣденъ пѣтъ имъ отдаде приното всеобщо прѣзрѣние, защото *социалнитѣ сѣ билъ кръвници въ опозиция, а власть кръвооци* . . .

Нѣколко думи по възпитанието на малкитѣ дѣца.

Всекой пѣтъ ни се е случвало, когато имай-голъма сѣрбъ, най-голъми ядове и грихито сѣ силно стѣгали дуната ни; олекващето ни, изгубва тежката си болка, като ни прѣдъ очи, дѣтенцето, което се усмихвало, бръщолюви несвързано, обръща главичка си, вива погледа си къмъ неопознатитѣ лица и протѣга рѣчкитѣ си къмъ свойтѣ мѣди, които го мидатъ и му се радватъ, една рѣчъ, кара ни дѣтето да се радваме и ниймъ наедно съ него.

Какво неопѣдимо ни омайва въ дѣтето? Во ни влѣче къмъ него и ни прѣдава отъ неживотъ радостъ, веселие и безгрижностъ? Неговата невинность, неговата чистота на дѣла, която като огледало се отражава въ лицето и която се вижда въ всичкитѣ проявленя живота му. Сѣмло можемъ да кажемъ, въ хората въ тоя свѣтъ само единитѣ дѣца добри, чисти и непорочни*). Като е така, то ли да се занитаме, какъвъ човѣкъ ще стане дѣте—дали добъръ или зълъ? — това ще ни даде: 1) отъ срдѣтата верѣтъ която ще мине ниймъ си години и 2) отъ ползнитѣ или отъ неговото възприемчиво срдѣце примѣри, които ще гледа прѣдъ себъ си.

Семѣйството има грамадно значение за бѣдето на човѣка, защото тамъ въ дѣтиската на душа се отпечатва всичко, което се гои и върши около него, било отъ неговитѣ родители, било отъ по-възрастнитѣ членове въ семѣството. Вижда ли дѣтето прѣдъ себе си чистотъ, трудолюбие, любовь къмъ ближния, правне законитѣ, изпълняване дълга, то несъзнателно ще усвои тѣзи качества; напроотивъ, да ли примѣри отъ егоизмъ, дѣлность, грубост и др., то и дѣтето ще стане такова—съ тѣ думи, дѣтето е наклонно и къмъ доброто и злото и то повечето къмъ послѣдното, то е по-дѣсно изпѣдимо.

Знае се добрѣ, че днесъ и въ най-наредѣнѣ училища и добро домашно възпитание, ниймъ се мѣжду учащитѣ се младежи и разни ученици. Кой е главния виновникъ за тоя това, ако не обществото, което указва прѣдъ голѣмо влияние въ дълото на възпитането? Добрѣ възпитаното общество ще помогне, въ възпитаното ще поврѣди твърдѣ много; ако не то се гради въ дома и училището, обществото ще го разруши. Какъ влияе обществото на възпитането на малкитѣ дѣца, мога да ни послужатъ сѣ сабдующитѣ два примѣра.

1) По улицитѣ кръстосватъ разни фойгондари и арабаджии, отъ които дѣцата виждатъ и чутъ много мръсни думи и дѣла.

2) Сръщатъ се селски и градски бездѣлци, млади момци отъ по 15—20 години, които се ваджатъ безъ работа по улицитѣ и гледатъ да крадатъ нищо отъ нѣкъдѣ; прѣчакватъ по кръстопѣтищата, до като ги пусятъ въ училище; даватъ имъ да пушатъ цигари, даватъ ги и ги завеждатъ въ най-затуленитѣ мѣста, като ги прѣучватъ на лоши навички. Тоя начинъ тѣ отклоняватъ дѣцата отъ пѣти добродѣтелта и ги тласкатъ въ лошия пѣтъ. Родителитѣ трѣбва да пазятъ дѣцата си както пазятъ очитѣ си, защото тѣ сѣ най-големо богатство, съ което ги е наградила природата.

Желаемъ ли да имаме добри дѣца, трѣбва много да обръщаме внимание за възпитането на по-възрастнитѣ, понеже тѣ съ свои примеръ-животъ ще указватъ благотворно влияние възпитанието на по-малкитѣ. По такъвъ начинъ не ще има да се наниса силенъ ударъ въ честта на дѣтето и ще можемъ отъ до възпитаното дѣте да очакваме единъ лошъ гражданинъ, който ще бѣде ползенькъ на себъ си, било на ближнитѣ си, на отечеството, и най-сѣтнѣ на цѣлото човѣчество

* Доказано е, че дѣцата наследватъ между другото и лоши наклонности; но тия послѣднитѣ, благодаренъ на доброто възпитание, могатъ се задуши въ него, като да широкъ просторъ на добритѣ наклонности.

Обща хроника.

стани към поправки, които систематически водени и навръше, особено когато, както е случая сега, има доста материал, чакълъ, имаги прѣдпазватъ отъ разкопки на нови съображения, много по-скъпи и много по-големи.

Съобщаватъ ни отъ Балчикъ, че цѣнитѣ до известна степенъ сега се подобрили почти на всички артикули. Считаме при това за умѣтно да отбѣлжамъ, че и овия редки съживявания, които Добруджа е обѣтила тая есенъ, ако и не твърдѣ често, въ това прѣстанище, се дължи на добросъвестността на Г-нъ Арменаки, младъ комисонеръ на една иностранна фирма, който не си служи съ неудобствата на Балчикската скаля, които даватъ на нейнитѣ търговци възможностъ, да прѣтиснатъ продавитѣ селяни, както изкажъ, Цѣлото население, слѣдъ като изпадна въ това прѣстанище винаги съ трепетъ очаква да дойде Г-нъ Арменаки, безъ когото цѣнитѣ моментално почватъ да падатъ като по магическия жезлъ. Честъ на тоя младъ и интелигентенъ Господинъ . . .

Съобщаватъ ни отъ село Пчеларово, че по инициативата на най-първитѣ земледѣлци отъ селата на цѣлата община, се е организирано бюро, членовеѣ на което щѣли, безусловно, да ратуваѣ за реализиране принципитѣ на народната партия.

Протокола по тоя случай рѣшили да изпятъ до ре акцията ни за разгласяване, който щомъ получимъ ще му дадемъ мѣсто.

Получи се въ редакцията ни едно заявление отъ гражданитѣ (лозари, винари и кръчмари) на г. Сливенъ, до г-на Прѣдсѣателя на XI обикновенно Народно Събрание, съ което молятъ да имъ удовлетвори слѣдующитѣ искания :

1). *Да законни, щото правителството незабавно и непременно да извади или да архава сръжу данъцитѣ загубитѣ отъ градобитнишата.*

2). *Да се доплати съответствующа членъ отъ „Закона за акциза върху винетата“ въ смисълъ, че винопродавецъ (кръчмаръ), който е и само производителъ, безъ да види патентъ за правотворение на едро, да има право да продава произведенията си на едро и въ заведенията или дюкянитѣ си само на основание свидетелството на общината, при които е записанъ патента му на дребно.*

3). *Да се отмени чл. 4 отъ „Закона за общинскитѣ налози“, като се освободитъ привилегированитѣ на лозя отъ данъка, нареченъ общински налогъ върху лозята.*

4). *Да се законни, щото да не се прѣсѣдватъ като париищели на закона, лицата прѣтесатели на лозя, които за доплащане на послѣднитѣ си лозя, желѣтъ или дадежъ, купуватъ по няколко оки грозде отъ съвѣдитѣ си.*

5). *Да се намалятъ до известна степенъ размеритѣ на патентитѣ, изобщо по тѣрзиане съ мѣстни сирѣчни шугета. Да има IV разрѣдъ патентитѣ и да се законни, щото въ състава на комисията, която опредѣли разрѣднитѣ на патентитѣ, да влизатъ поне двама членове отъ кръчмарския еснафъ.*

Тая молба е подписана отъ 1000 души граждани.

Втората аптека въ градътѣ ни е вече открита. По устройството си и въкашия си изгледъ се вижда да е една модерна аптека и като, че ще надминува пѣкон аптеки въ Варна. Ний пожелаваме отъ наша страна добъръ наврѣдкъ Г. Мунъу.

Слѣдственното дѣло № 300 98 год. съ опрѣдѣлене № 2183 отъ 19 Септемвр. т. г. на Варн. Окр. Съдъ е прикратено спрямо наклеветнитѣ Г. Г. Гуневъ и Милковъ, които спорѣдъ положителнитѣ ни свѣдения ще заведатъ дѣло противъ: Д-ръ Ратославова, Зафирова, Ст. Попова и Борисъ Ганчева, за гдѣто въ врѣме социална сж измислили измукани прѣзъ прѣсти обвинения спрямо въ нищо невинитѣ, а въ сжщностъ унеправданитѣ, за да ги само малтретиратъ по 2—3 дена.

Пакъ голиятъ. Наши младоицеали по подобие на това, че Ратославова го биле избрали въ Враждебна на 7-й х. х. се разголяли за друго ново—че общин. ни съвѣтъ не щѣлъ да се растури; горитѣ . . . живи да ги оплачатъ тѣ мислятъ, че Министра за Ватрѣш. Работи за единъ Арсеневъ братъ ще съгиче законитѣ. — Ний пакъ твърдимъ, че свѣта непременно ще бже растуриѣ, такива закононарушения, каквито сж указани въ завлечението.

Явяватъ ни отъ София, че бюджета на военното Министерство за идущата 1902 год. ще бже увеличенъ отъ 20.250.000 л. на 25.000.000 лева т. е. съ близо петъ милиона лева . . . по въ бюджета ще се вливатъ само 1.750.000 увеличения, а другата частъ ще се вземе като сврѣхъобѣтни кредити.

И тукъ си съответствуватъ думитѣ на г. Каравелова съ дѣлата, ужъ че назавина военния бюджетъ и има да допуща сврѣхъобѣтни кредити . . . !

Отъ една официална телеграма изъ Лондонъ се установява, че цѣлото число на убититѣ англичани въ Южна Африка, отъ началото на войната до сега възлиза на 18.348 души отъ които 893 офицери а останалитѣ долни чинове.

Спорѣдъ Виенскитѣ вѣстници едно голѣмо число личности, привалѣжкши, къмъ аристокрацията и вишитѣ чиновници, съставили една лига противъ дуелитѣ. Изгладъ е по тоя случай единъ манифестъ съ триста подписа, съ който се иска заемане на законодателни мѣрки за запазване честята и назначенето на арбитрѣ.

На 25-й того трѣва ориентъ експресъ при Франкфортъ на Майнъ илѣзъ за Виена, миналъ съ всичката си бързина прѣзъ карьерата, вробилъ е на стена и нагнѣзалъ въ залата за чакание, гдѣто машината се намирала и до сега. материалитѣ поврѣщи биле доста значителни, никой обаче не билъ нараненъ.

Камарата на депутатитѣ въ Виена отхвърлила на 24-й того, слѣдъ деветъ часово разискване сѣбшността за прѣдложенето, относително съзаваннето на единъ славянски университетъ въ Лайбахъ.

Отъ Бомбай на агенцията „Реутеръ“ явяватъ, че въ едно сражение близо о Лоуха въ Немевъ съ вѣстаналитѣ плѣмена, 40 души турци создати биле убити.

Представения на Германския Райстагъ бюскето проектъ за 1902 г. показвалъ расхонитѣ — приходитѣ въ новече съ 12 349.842 отъ мин. годишния.

Телеграфиратъ отъ Хага, че Дѣ о Крюгеръ се се аресиралъ ю Английска прѣвъ Министрѣ Салзбури, като му е поискалъ мѣрѣ, на основа пълна автономия на двѣтъ Южно-Африкански республики.

Ще ли ни помага Русия? Отъ положително мѣсто се научаваме, че руското правителство е подало една нота на нашегъ съ които му е съобщило, че то не трѣбва да разчита на никаква помощъ отъ Руси относително финансовитѣ сѣлки които ясни да права. Отъ друга страна, руското правителство, неса на му се исплатитѣ до сѣтинка закъневитѣ наѣжки отъ окупанционния дългъ, за които цѣль и щѣло както и *Dette publique ottomane*, да ги задържи отъ заема, който се склѣчва сега. в. „В. Поща“.

Спорѣдъ романскитѣ вѣстници всичкитѣ лѣнитѣ дългове на Романия биле днесъ 175000000 лева. Пълното конвертиране ще стане чрезъ склѣчване на е нѣвъ заемъ, но романекото правителство ще направи това когато се поправи европейската финансова пицата.

Самоубилъ се. Инспектора отъ отдѣла за пошитѣ при Министерството на Общ. стра и въ Бѣлградъ г. Поповичъ се самоубилъ на 20 того по причина на анкетата, която е почната противъ него, като подозриваемъ да е ималъ прѣстѣпни сношения съ Директора на пошитѣ Зуначъ, който злоупотрѣбилъ 40,000 лева.

Турското правителство Ностъивало сега благородно по въпроса за Арменската вѣстаническа чета на Антракикъ съ цѣль да намали значението на този инцидентъ. Спорѣдъ официалнитѣ свѣдения, взетитѣ отъ мѣстнитѣ власти мѣрѣи биле най много благодарумни и давали наѣжка за лесно урѣждане на въпроса! . . .

Телеграф. агенция Wolff Bureau съобщава отъ Варшава, че голѣмо число студенти нава нали слѣдъ обѣдъ на 22 того Германското консулство и хвърляли камани върху канцеларията, демонстрацията траяла 1/4 часъ; студентитѣ свалили герба на консулството. Градоначалника и Прокурора отишле на мѣстопроизшествието, за да съставятъ актъ. Полицията изгладъ консулството.

В. „Пестеръ Ломдъ“, като говори за прѣдсѣящото посещение на една делегация отъ Бѣлг. Народно Събрание въ Бѣлградъ казва, че никакъ особено въ Австроунгария вѣкой нѣма да се докачи отъ тѣзи манифестация на сръбеко-българското братство, ако както и трѣбва да се очаква не се появяватъ нѣкой напалателни тежденци. Австроунгария желѣе прѣчи вѣсичко поддржането на мѣрѣтѣ на Балканския полуостровъ и за тая цѣль съгласие нѣжѣу Балканскитѣ народи.

Телеграфиратъ отъ София. Виенскитѣ до говори за заема и монопола на тютюна сж отхвърлени отъ финансовата комисия. Министрѣ Сарафовъ е давалъ обѣщения на членовеѣ отъ финансовата комисия. Неговитѣ аргументи били толкова силни, щото болшинството отъ комисията се е произнесло че прѣставенитѣ отъ правителството договори не трѣбва да се приематъ. Ето какъ сж разирѣдени гласовеѣ при гласуваннето:

- Гласували за:
- 1) Д. Христовъ, редакторъ на в. „България“;
 - 2) А. Франга, адвокатъ и прѣдсѣателъ на централното бюро на прогресивно-либералната партия;
 - 3) Алексей Филиповъ, каравелитѣ.

- Гласували противъ:
- 1) Т. Теодоровъ, п-прѣдсѣателъ на централното бюро на Народната партия;
 - 2) Нв. Салабаневъ, бившъ министръ;
 - 3) В. Дичевъ, Старозагорски народевъ прѣдставителъ;
 - 4) Ст. Савовъ, Врачански народевъ прѣдставителъ.

- Вздържали се:
- 1) Кръстю Мирски, Варненски народ. прѣдставителъ;
 - 2) Стратъ Димитровъ, бургаски народ. прѣдставителъ и
 - 3) Юр. Тодоровъ, сленски народ. прѣдставителъ.

Както ше виждъ читателитѣ ни Варненски народевъ прѣстанигелъ К. Мирски, който винаги обича по вѣсичко да говори, който въ писмото си по поволъ протеститѣ на Варненскитѣ търговци противъ новитѣ тарифи по желѣзницитѣ, казваше, че той изучавалъ политическата икономия и финансовитѣ въпроси още когато билъ малолѣтвенъ въ Добруджата и можелъ безъ колебание да се произнася по тѣхъ, завчера, като членъ на фин. нещата комисия се *въдържалъ* да гласува: да, или не по договоритѣ и монопола. Та това до колкото ний познаваме „яро-вита на вѣско гърне“ както го показва и негето му, не е по характера му.

Както се вижда господство му отъ какъ, като народевъ прѣставителъ въ Стамболово врѣме докладва контраста по отдаване направата на линията София — Романия, отказваннето му да е холь при Каравелова въ черната джамия само за да не изгуби благоволеннето на „Великия българинъ“ се е вразумилъ и е нахѣрилъ за добръ да се причисли къмъ партията на възбържавнитѣ сепинакъ у насъ наречена „чехширъ партия“ — а зиме и лете зелена. Практичностъ — да може като се върне при избирателитѣ си да го „клава и онде и овте“. Но и това повѣдение на тия лѣжедемократи нѣма да помогне на правителството, за щото своиди слѣдъ блѣскавата речъ на Теодоръ Тодоровъ, бившия министръ на финанситѣ, който произнесе противъ прѣстелскитѣ и съсипателни за страната ни договоръ за заема и монопола, правителственото болшинство се раскодебало силно и правителството за да спаси положението си — властита, закрило заседанието безъ да се прѣтжна къмъ гласуване, като отъ послѣ съобщило, че днесъ сръба народното събрание не ще засѣдава, за да дагдѣ възможностъ на народнитѣ прѣстанители за рѣнитѣ да гласуваѣтъ ли или не за заема и монопола. Духоветѣ въ София много развалдувани. Народното Събрание се пазѣ отъ кордошъ стражари. Въ петѣбъ се готви грамаелѣ митингъ, който ще бже похваната отъ вѣсички градове и села въ България. Никого до сега на едно българекое правителство не е унижавало и продавало България, както сегашното. Обаче много скоро българския народъ ще покаже, че той знае да наказва измамницитѣ и шарлатанитѣ тѣй, както сж ги наказвали и другитѣ народи.

Отговорнитѣ **В. Колевъ**
Варна Печатница на Хр. Н. Войничковъ.

ДОВРУДЖАНЕЦЪ

ОРГАНЪ НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ

ВЪ ДОБРИЧКА ОКОЛНА

ГОДИШНИЯ АБОНАМЕНТЪ
 в вѣстника е: 6 л., полугодно 3 л., а
 за въ странство годишно 10 лева
 Абонирание безъ прѣдплатата нѣма
 да се уважава.
 Платени писма не се приематъ,
 пакети не се връщатъ.

ИЗЛИЗА ЕДНАЖЪ ВЪ СЕДМИЦАТА.

Единъ брой 15 ст.

Единъ брой 15 ст.

Всичко що се отнася до вѣстника,
 се адресира до редакцията му, въ гр.
 Добричъ, улица „Тотева“.

ТАКСИ ЗА ПУБЛИКАЦИИ:
 за квад. с/м на I стр. 20 ст.
 „ IV „ „ „ „ „ „ „ „ 10 ст.
 За пригавки обявления
 на IV стр. по 3 ст. на дума.

КЪМЪ АБОНАТИТЪ НЪ.

Още нѣколко броя и ще привършимъ
 првото шестмѣсечие а вѣстника си,
 аче много отъ г. г. абонатитѣ ни още
 не са благоволили да внесатъ полуго-
 шния си абонаментъ. На г. г. абона-
 титѣ си въ градищата праща е кон-
 циии чрѣзъ т. п. станции, като ги умо-
 яваме да се издѣлжатъ на раздавачи-
 при първа покана.

Г. г. селскитѣ абонати, които още
 не са се наплатили, умоляваме при ид-
 ването въ градътъ ни да благоволятъ
 да се наплатятъ въ администрацията на
 вѣстника, находяща се срѣщу хотелъ
 „Ора“.

Гр. Добричъ, 25 Неври 1901 год.

Отъ Администрацията

*търбова да си има по една кутия и при
 първо появяване болестта да употреби
 приготвенъ лѣкъ, чрѣзъ който ще може да
 си зацели стадото отъ заразителната бо-
 лестъ — Крестата.*

1-2 Гр. Добричъ 9-й Декемвр. 1901 г.

ДОБРИЧЪ, 8 Декември 1901 год.

Сегашнитѣ властители, кога бѣха въ опо-
 зиция, а особено Г-нъ Каравеловъ въ вѣстни-
 цитѣ си „Знаме“ и „Прѣдорецъ“ пишеше и
 ходещецъ отъ село на село на всеулишание
 проповѣдваше, че като дойде на властъ, въ
 качеството си на Финансовъ Министръ по фи-
 нансовата политика ще подражава на Великия
 Англичанинъ Гладстона, ще се задоволява за
 държавнитѣ нужди съ постъпленията отъ данъ-
 нѣка и никога нѣма да прѣбѣгва къмъ заемъ;
 а съществуящитѣ данъци ще да ги
 намали, като намали разходитѣ и докара бюд-
 жета на 60—70 милиона. Заплатитѣ щѣше
 да намали, почвайки отъ цивилната листа на
 Короната до заплатата на разсилницъ. Доказ-
 ваше, че пенситѣ, освѣтлѣ ония на инвалид-
 нитѣ сж товари на бюджета и орджия на лѣ-
 ностята. Отъ пералнитѣ, конюшнитѣ на Кнѣза
 и отъ дохода на Евксиноградскитѣ лози само,
 разчиташе на милионъ лева. Първата му гри-
 жа, грамогласно казваше, е да намала позе-
 мелния данъкъ, „защото селянина е съсипанъ,
 убитъ и прѣтрусанъ съ данъци“. Той се бѣ
 възгордялъ въ познанията си да лѣкува дър-
 жавни финансии и захласна въ увѣренята
 и обещанията си до толкова, што съ видимо
 удоволствие даваше да се разбере, че въ това
 врѣме въ България ще потече медъ и масло
 и отъ самата нея ще създаде *обитованна
 земя*.

Дали чисто сърдечни бѣха горнитѣ ре-
 клами и многото други, шо даваше за себе
 си Г-нъ Каравеловъ на България? Вѣрваше
 ли самия той за постижими и изпълними тѣзи
 обещания, както вѣрваша избирателитѣ му и
 другитѣ ниши духомъ? Ний не сме отъ онѣзи
 шо казваха, че праздноста му въ опозиция
 го е измъчило и търсеше изходъ въ дѣятел-
 ностъ, че сухоежбината му е омръзнала и
 какъ-какъ се мъчеше да докопа властта —
 кокала и се облажи. Ний сме убѣдени какво
 този мъжъ въ голѣмото си невежество и бо-
 гато въображение мислеше за изпълнимо всичко
 шо говореше и убѣждаваше. Ний сподѣляме
 мнѣнието на Нѣмския вѣстникъ „Найе Фрайе
 Пресе“, който посочваше на Каравелова, ко-

гато му повѣриха съставянето на кабинета,
 „За закѣсиякъ финансистъ, отъ старата
 школа икономистъ, човекъ, който изучава
 политическата държавна економия напа-
 нѣлски“, и такъвъ излъже.

Колко ще сж се разочаровали приятелитѣ
 на Г-нъ Каравелова и повѣрващитѣ му, сме вече
 свидѣтели. Тѣ щѣха да запазятъ малко поне
 гордостъ, ако бѣше изпълнилъ $\frac{1}{100}$ частъ отъ
 обещанията си. Какво говорѣше, какво излъ-
 же. Още първата година отъ заемането властта,
 трѣгна по Еврейскитѣ банкерски кантори, да
 уговоря заеми и то съ реални позорни гаран-
 ции, като прѣдстави, безъ да усѣти самъ,
 България, въ отчаяно положение, положението
 на фалитѣ, и далечъ изгуби отъ вниманието
 си Гладстона. Сѣнка Гладстонова, защо остави
 да се гаврятъ съ тебе и не излъже на по-
 рицание? Мечтата да окастри бюджета, не
 само, че не може да се осжществи, но той
 не може даже да управлява съ съществуя-
 щитѣ данъци. Лани уволчи поземелния да-
 нѣкъ съ 2000000 лева, тая година замислюва
 да му прибави още $3\frac{1}{2}$ мил. лева, плусъ
 това и врѣхнини отъ 10 на 25% пакъ на
 сѣщ. данъкъ. Ний не очаквахме способностъ
 въ него да прѣобрази отъ коренъ данъчната
 система и я постави на здрава основа, като
 данъцитѣ да бѣдатъ съразмѣрни съ приходи-
 тѣ на падангнитѣ, поносими и по равно
 разпрѣдѣлени между всичкитѣ членове на об-
 ществото, но вѣрвахме поне, че нѣма да при-
 бави нищо на данъка на земледѣлца. Още
 отъ първия денъ той се влюби въ срѣдновѣ-
 ковния режимъ на Людика XIV „Разгнания
 данъкъ“, засили отъ година на година про-
 порцията му безгранично и произволно. А из-
 вѣстно е, че поземелния данъкъ, както бѣ
 сложенъ даже въ Народнашко врѣме не бѣше
 още данъкъ, който да почива върху дохода
 на земледѣлца.

Земледѣлството било не причина на неу-
 рожая, било не низкитѣ цѣни, било по това,
 че се откриватъ нови плодonoсни страны, или
 споредъ спекулацията, по настоящень страда,
 то не възнаграждава стопана и че данъка не
 само поглѣща дохода, който го нѣма, но и
 земята и работния добитѣкъ. Ако Г-нъ Кара-
 веловъ не вѣрва, нека попита бирницитѣ си,
 които ще му кажатъ и нѣщо по-вече. Ако
 обаче всичко това е извѣстно на Г-нъ Кара-
 велова и все продължава да заявява, че е
 билъ винаги и ще бѣте винаги за ония
 данъци, които възбуждатъ негодувание, то
 да не забравя, че народитѣ не оставатъ
 такава смѣлостъ невъзнаградена и си спом-

ИЗВѢСТІЕ.

Новооткритата въ гр. Добричъ втора
 пещера на А. Мурсъ почна да функцио-
 нира отъ 28-й тою.

Намира се на главната улица, срѣщу
 Момовата кръжа, въ здакнето на
 Цонковъ.

1-3

Обявление

Църковно обществения в.
 вѣстникъ „основанъ въ 1879
 г. ще излиза и прѣзъ идуща-
 та 1902 год. по сжщата програ-
 ма съ сжщия съставъ на сътру-
 нитѣ му.

Годишната ду цѣна въ
 вѣстникъ е 8 лева, а задъ
 вѣстникъ — 10 л.

Настоятели, които съби-
 ратъ 10 год. теч. ще се ползу-
 ватъ съ едно а 20 — съ три.

2 Ред.-Издат.: Игнатий Рилский

ВАЖНО ЗА СКОТОВЪДЦИТЪ

Въ склада на Американското Тър-
 гово общество нагодящъ се въ Гр. Добричъ до
 ул. „Зора“, иривитна лѣкъ противъ кра-
 вѣта по овцетъ и противъ възикитѣ на
 добитѣкъ. Всѣки ступанъ на овце,

ни думитѣ на славния економистъ, Емилъ де-Лавеле: „падането на народитѣ и революционитѣ иматъ за главна причина извнмъднатъ и затъ поставени данъци“. При мѣръ прѣсень у насъ е Дуранъ-Кулакъ, Шабла, Тръстеникъ, Варна, Русе и пр. Нима земята е най-грѣшна, та винаги нея дунате, или тя само е изворъ на богатство? За това ли, ай-лякъ сѣдахте въ опозиция, че не можахте да научите, че не сж само прѣмнитѣ данъци, достойни за вниманието на съвременния финансистъ. Англия и Америка, двѣ най-добри стоящи държави въ финансово положение извличатъ голѣмитѣ си приходи главно отъ косвеннитѣ данъци и тѣ сж държавитѣ въ които данъкоплатцитѣ най-рѣдко се оплакватъ отъ данъцитѣ. Финсовата система, що бѣ създаде и начертала Народната партия бѣ най-добрата, най-легко чувствителната, която съ гордостъ наследницитѣ можаха да продължатъ и разширятъ. Нейната система не забѣлявано се стрѣмеше къмъ дохода, него търсеше и стараше на явѣ да извади. Косвеннитѣ данъци, акцизитѣ бѣха перо въ бюджета за възродилитѣ се нужди на Държавата, но тѣхъ плащаше, който си позволяваше разкошъ. Данъка върху ракията, захарьта, кафето, парфумерията се не усѣщае въ плащанието, защото тѣхъ ги потрѣбляваше, който имаше достатъченъ доходъ и не можеше безъ лука. Г-нъ Каравеловъ свободно можеше на тѣзи данъци, да засели пропорцията, ако, дѣйствително, се иска увеличение на бюджета, като не засѣга нуждитѣ отъ първа необходимостъ. Простено му бѣше даже, ако бѣ ввелъ за държавни нужди, монопола на тютюня, експлоатиринъ и продаванъ изключително отъ държавата, ако бѣ таксувалъ пощитѣ багетни, които водятъ кучета и се возятъ отъ щестлавие на свои файтони и пр. Никой не щѣше и да го обвини и въ невежество, ако бѣ създаде личния данъкъ (калтакъ паракъ) и данъка нуждитѣ; но сега не само земледѣлцитѣ, тютюнопроизводителитѣ лозаритѣ ще въстанатъ, когато той се е сирѣлъ изключително на прѣмнитѣ данъци и залагането монопола на тютюня на чифутскитѣ банки но съ тѣхъ и градското население, на което увеличаватъ 100% патентитѣ, защото и то чувствува отчаяното положение на себе си, на селищина, и знае, че ако то е не весело, то и градското не може да бѣде весело.

Прочее, ний бихме събѣтвали Г-нъ Каравелова и неговото болшинство, ако го има, да се остави отъ мерака си, да залага тютюновия монополъ, съ което позори България, и като неспособникъ да се оттегли въ архивата на държавнитѣ финансиста . . .

**ОТЧАЯНА БОРБА
МЪЖДУ КОАЛИЗИРАНИТѢ.**

Много пжли сме държели читателитѣ си въ течение по взаимнитѣ обхождания и витинитѣ съотношения на коализиранитѣ властитѣли: Прогресиисти и Каравелисти. И днесъ ще имъ отнемемъ малко отъ свободното време за да по надлюдаватъ и раздѣлватъ картината*) която ще обрисуваме въ прѣдметната си статия. Ний общаеме серозното внимание на читателитѣ си върху изложението което по долѣ ще направимъ, защото то не ще имъ създаде оная може би безинтересностъ каквато на пръвъ погледъ би имъ създаде сухото озглавяване, което е станало обичайно за се туря вѣрка съ. калѣто ще трѣбва да се очертава и характеризира епохата на „Новата Ера“. Картината която ще обрисуваме, мотивътъ ѝ е взетъ отъ вѣски невинитѣ сѣбни изпроирирани въ славната епоха на мрачния младоидеаленъ режимъ отъ още по славнитѣ актьо-

*) Фактитѣ които ще излагаме сж неспорими. Тѣ сж извлѣчени изъ едно писмо отъ Балчикъ, на което по много наши съображения не даваме хѣсто.

ри които въ децѣтъ на *Нуротат* съставиха хирургическия планъ и приготвиха инструментите за оперираното Шабленско, Карапчанско и Дуранъ-Кулакско население. Тия Тапдали съ успешъ приложиха своя планъ, отъ който повѣче отъ 30 беззащитни земеделци яхченически възвухаха по Дуранъ Кулакската могола, повѣче отъ 50—обезобразени останаха живи за да напомятъ варсарския инстинктъ на тия тантали, Радославови еповикници, повѣче отъ 80—наѣтриха спасение въ спитането си нехли изъ Романиа, гѣто конфликта ги втиква въ романекитѣ занаяци, а около 200 и повече нещастници цѣли 6 мѣсеца пекудувага пенаситната злоба въ Варненскитѣ заговори. Единъ демоклесеъ мечъ отне възитѣ на властѣта отъ стария Тапдаль Василъ Балгарубноѣвъ, сложи веригитѣ на замѣта и излъзха на свобода 200 мъченика, откри входа на 80 немили не драги скиталци по чужбина; въ той остави на свобода и Дуранъ Кулакския герой нашия любезенъ съгражданинъ!?! Владемиръ Арсеневъ, не прѣкрати пактътъ на произвола и алчната злоба на оня отвратителенъ Хачедеонъ, който на Стамболова бѣ креатурата, на Радославова ангелъ а днесъ е на Каравелова свѣтець. Тоя ренегатъ се именова Ангелъ Лютекановъ адвокатъ въ Балчикъ, който въ времето на Радославова, ведо съ Вла Арсеневъ, учителъ Маракшевъ и Декаря Ив. Фарашевъ съкрили планътъ въ градската болница, за Дуранъ Кулакскитѣ кланета. Той днесъ скрѣди, съ вниманието си прѣвъ Каравелова ратурира интереситѣ—каго членъ на Град. Общ. Съветъ — на градътъ Балчикъ, венва раздоръ мѣжду неговитѣ (на Балчикъ) граждани. Това засаваило Балчикскитѣ граждани да орягъ начитъ за да прѣмахнатъ всички възмутени ерѣ етѣ съ които той удегива Общескитѣ пжл интереси и поळाва основитѣ на гражданското нжл слободитѣне. Започнато е съ нехвърлянето му отъ Общината, за която цѣлъ, повече отъ 500 виши граждани сж почили до г. Варнен. Окр. Управителъ заеманеа, плѣло съ необорими факти и оказателства. Заемането е противъ цѣли съставъ и ний визираме само неговата личностъ, защото той, както и неговитѣ другари всички съвѣтници отъ Радославовото време, е техния менторъ и като такъвъ той провокира и постоянния съставъ въ неговата дѣйностъ и опрѣвѣля неговата линия на поведене. Отъ дѣлата на тоя ренегатъ сж крайно възмутени и хората отъ прогресивния въ градътъ Балчикъ кружокъ, които взематъ изключително върху си направяването на несоующитѣ граждани и силно дѣйствено за прѣмахване Общото зло чрѣвъ разтуряние на Общ. Съветавъ. Но случая, борбата се ожесочава много повѣче и опасно е да се не догаратъ работитѣ до нежелателно стѣклоповение; защото тукъ виза въпроса и за дѣлене положението мѣжду властующитѣ: Прогресиисти и демократи. Прогресииститѣ — държатъ на г. Министра на Вътрешнитѣ Работи Сарафова, а демократитѣ —на Министри прѣдѣлителя Каравелова. Слорѣтъ нашитѣ свѣсени, изложенигъ въ заявлението могови, сж проверени чрѣвъ настѣжната властъ, която съ официална данна доказва тѣхната автентичностъ. Но заявлението се е произнесла въ полза на пошесавнитѣ го, и Варненската Окржж. Пост. Комисия, като телеграфически е искала отъ Окол. Началникъ да прѣстѣви лица за трагедията комисия, имената на които извѣстихме въ миналий брой. При това положение въ въпроса вакаото е да видимъ г. Сарафевъ отъ кое ще се повлияе: Отъ молбата на 500 Балчикски избиратели ли или отъ натисна на Каравелова да смачка гласѣтъ на тия избиратели и своитѣ привърженици въ полза на покржетенитѣ отъ сойки на демократи.

Борбата е отчаяна и тѣжко на себе енитѣ.

ПОЛОЖЕНИЕТО.

Слѣдъ ретъ бурни засѣдания въ народното събрание, слѣдъ като за прѣмачието на договорѣтъ за 125 милионя заемъ и залагането монопола на тютюня на една чужда компания говориха министритѣ и народнитѣ прѣдѣлители: Д. Христовъ, режакторъ на в. „България“, Ходжевъ, цанковистъ. Съ-Загорски народенъ прѣдѣлитель и Филиповъ, демократъ, въ вторникъ на 4 того, Каравеловъ заяви на народнитѣ прѣстачители, че понеже договоритѣ не биле приети въ опрѣвѣленъ ерокъ, банцитѣ му заявили, че отеглятъ договоритѣ, за това той молѣ прѣстѣлителя на събранието да винге засѣтането, то като се състави новъ кабинетъ, тѣй като той вече поинесълъ на княза оставката на вѣлия кабинетъ. Срѣдъ ржкопѣканиа засѣданияето се винга. Всички взеха да приказватъ за бжжкия кабинетъ, всички заявяха, че имъ е улекнало, че сж се успокоили слѣдъ па-

данките на договоритѣ. Обаче какво излъзвѣнчко това? Каравеловъ, този фаталенъ човъкъ за България, архи-шарлатанина не поднесълъ каква писемна оставка на княза, а плашилъ е народнитѣ прѣдѣлители съ кокошия умъ — Цановъ, Такевъ, Влайковъ и др. демагози — шформаджи. Въ Срѣда вѣнчки тия нехливани втѣвъ договоритѣ, противъ перелиницитѣ, войскъ флотата отишле при Каравелова, да го молятъ отегли оставката си. Не съвъ даватъ оставка, заявиль Каравеловъ, но ако днесъ всички впроуд платформаски не ми общаете писмено да не подчинявате въ вѣнчко и да гласувате вкупомъ заемъ и монопола — ще си дамъ оставката. Втели сукали, най постѣ Такевъ, Цановъ, Влайковъ и слѣдъ тѣхъ всички лѣжи-демократи подиде прогосодъ чрѣвъ който се задѣжватъ за прѣвъ да не бързатъ прѣвъ Каравелова, като лега прѣвъ майка си, и да гласуватъ за монопола.

Съ Цанковиститѣ работата е била много дѣсна. Тѣ не вѣрвали че Каравеловъ ще оставката на кабинета и когато това той заявилъ вече е направиль тѣ горкитѣ се замагъ излъзѣха като умерени кокошки. Веднага и подниеватъ всички едно задѣжение подобно демократическото и го поднесли на Каравелова, съждото време когато и Свирчо I, носѣтъ трѣ екземпляръ подписанъ отъ нѣколко стамбуловѣ Каравеловъ щомъ приетъ тия ферманъ на вѣр поданическо чувство и послушностъ, отишль дворена, заявилъ на княза, че той по силното лание на подписанитѣ ферманитѣ, имѣлъ да лава оставката, а не внесе договоритѣ за заемъ монопола на вотирание въ негѣтъ на 7 того въ Народното Събрание и днесъ когато ниемѣтъ тия рѣскабата на България, рѣшена съ верноподданческитѣ ферманъ на демократи, цанковисти и събудовисти, ще се уформи съ вѣнчание на ржж. Народното Събрание! Какво?—Просто за поаване надъ? А вѣнчко това е вече свършенъ факгорчавна дѣйствителностъ. Кое накара тия нехлици—Цановъ, Такевъ, Влайковъ, Краевъ, Кжжичъ и всички тия демократи и цанковисти които вѣриха въ събранието противъ заемъ днесъ плѣде се задѣжватъ да гласуватъ за него. Не измѣдени ли?—Не. Нѣкой финансистъ ли ги е удилъ въ противното—Не. Само вълчигѣ нжл атити да бжжатъ на властъ. Какво заслужаватъ хора?—Нозоръ и вѣчао прокѣтѣне като архи шарлатани. Какво остава да прави слѣдователно българския народъ?—Мигинги и протести! Нека българския народъ, *аврѣсния разпоредителъ на бинитѣ си*, като единъ човѣкъ, да стане мигинга за протестира прѣгавъ игото, което сж имали аже-демократи и цанковисти. Съ Стамбулѣта да му наложатъ, противъ пролажбата, вѣс сжкитици за неговъ свѣтка и прѣгавъ неговъ съгласие. Да съ Съ Стамбуловѣститѣ, които нжл сж участвуваи въ най-погорѣтъ актове, нжл когато е потребно да се правятъ работи, то сж били насочени противъ волята на българския народъ. Днесъ изча нига на България сж е опиненъ за да излъгъ послѣвита нѣсень на българската политическа и фаласова самостоятелностъ. Една шема само истински народни и бранитѣ рѣшници и реформатори стоитъ непоколебими позициитѣ си и днесъ само тѣ сж границната скало която ще си стунатъ главитѣ компанията, вѣднѣта на българския народъ, защитанитѣ на денцитѣ. Българския народъ сега ще познае сѣгѣ доброжелатели. Ще видимъ българския народъ да ли и сега ще държи съ не сѣли неподписанитѣ ще поинше и удобри тия прѣстачители вѣвора, да ли ще рѣши да допусне чуждого владѣтелство въ страната нжл. Нека не се забѣче снасителнитѣ и патриотически договоритѣ Стояновото министерево се държаха съ не сѣли непошасани!! Ще видимъ да ли и сега сѣлѣ угвѣр яването на тия, не ще ли ни се заитѣ най високото место за нѣкаквеси „най-праворазрѣшени на финансовата криза“ която нѣтъ ще погълва и счули главитѣ на всички които така прѣстачители и цѣрягъ!! Да *Отечество въ опасностъ*. Нека това да бж е доизнѣтъ негечекитѣ патриоти, които да кажатъ народъ, той за да се отгърве отъ хололатъ на чужденцитѣ, заробванитѣ, трѣбва да се надѣе само на себе и рѣмо до рамо. ржжа за ржжа, съ потрѣсавѣкъ, *Долу българскитѣ чужденци, долу моголатѣ!* по мигинитѣ да даде друженъ отив на игото когото гогвягъ съ шленитѣ изрои България, отъ койго вакъ да разбере и малѣ и гои и болнитѣ уши че българскитѣ народъ е конституционенъ гражданинъ, единственъ распоредитѣ на сждѣнитѣ си. *Прочие на мигини и протестъ Да живее България!*

МЪСТНИ

Хайна против Добруджанските слуги (чираци). Отъ няколко време тукашните полицейско-административни власти, сж се заловили правата, да прогонятъ почти всички слуги нацията се добруджата, основайки се на едно много въхго окръжно, което има съвсѣмъ други тенденции; ний ще има на просеграно да се занимаемъ съ тоя отъ толкова голѣма важностъ въпросъ за нашитѣ земледѣлци въ Добруджа.

По тоя поводъ има подадено, спорѣдъ свѣдѣнията ни една колективна молба въ която се характеризира положението на тоя важенъ въпросъ у насъ и къмъ която ще се повърнемъ въ следущий брой.

Неопикуема е радостта на населението въ градътъ и околнота ни, по поводъ отхвърненото на позорнитѣ и прѣдлагателскитѣ договори за 125 милиона „Каравеловски позоренъ заемъ“ издаване на чифутскитѣ банки монопола на района въ случай ние нѣможемъ отъ да не можемъ искреннитѣ си поздравления, къмъ всички ония доблестни динутати, които заради и партий и партийни шефове и се згрупираха като едно тѣло та не допуснаха да се яриби за винаги хубавата България отъ демона и прѣдателя Каравелова

Добра распорѣдба. Прѣди нѣколко дена мѣстното ни, бе распорѣдило да се събира *поблѣмата* калъ изъ по главнитѣ улици на градътъ ни, но за жалостъ това добро распорѣждане остана до врѣстоукта, защото калъта се събира, само изъ Варненската улица, а въ другитѣ си остава до козѣне

Съобщаватъ отъ гр. Балчикъ, че тамкашния Окол. Началникъ г. Ю. Н. Пекаревъ, за да не повдигне економическото състояние на населението и културата въ околнота му е щилъ да прави опитъ съ посѣването на около 60 хектара земя въ разни краища на околнота съ доверителственъ денъ.

Също ни се съобщава, че по повелъ рѣшенето да се растури Гр. Община, била организирана една шайка отъ нѣкой демоагогствуи съйки и почнала да върлува изъ градътъ, волницята изглѣждало да я убоздай, прѣди почне правилно и подъ команда да функционира. Кмеството нѣма щѣло да се растури!?! . .

Говори се изъ градътъ ни, за като какъ ний младондеалъ отъ първа величина, иградъ единъ мотива съ хасъръ Като събиравъ точни и положителни свѣдения по тая въсна история, ще съобщимъ всичко, да послужи поправеніе на всички отъ подобенъ редъ вратници, ковто злоупотребаватъ съ селското нивно население и съ технитѣ чедъ

Слѣдущата молба е испратена *До Господина Прѣдседателя на XI обикновенно Народно Собрание, които прѣдседатели на Парламентарна комисия, Министерството на Народното Просвѣщение и Народнитѣ Прѣдстатели.*

Ш О П Б А *)

Отъ волнонаемни и врѣмешни учители и ученици при Добричкитѣ класни мѣжко и девички училища.

Господине Прѣдседателю,

Въ досегашнитѣ народни класни училища гавица учители, които сж мнозинство и които гавица учителска практика въ тѣзи училища е отивила съ достоинството да заематъ учителскитѣ мѣста. Иакъ знае се, че единъ въщъ учителската практика учителъ разиодага съ години, които спомогатъ нѣколко да се прѣна ученицитѣ учебни материалъ и, че като учителитѣ прѣдмета си, ше може най-добрѣ да обудя въ дѣтското съзнание дѣлгелностъ и интересъ къмъ това, що се прѣдава, а на това гравди главно образованието и училищния редъ. При това, мнозина учители въ досегашнитѣ народни класни училища съ успѣхъ прѣдлагатъ първостепенитѣ учебни прѣдмети и погватъ ученици, които въ нищо не оставяатъ въ тия въ гимназията отъ долнитѣ класове въ виша степенъ несправедливо ше бѣди въ врѣмененъ или волнонаемнъ учителъ, то е глѣталъ праха 7—8 в повече години народни класни училища да се подлага на склавини вситѣ, когато на неговитѣ щаславци даваме мѣсто на тѣя молба, по желанието на самитѣ испращащи заявителите.

степенувани колеги, степенята на повечето отъ които е добита бѣзъ какъвто и да било изпитъ, свободно имъ се отвариатъ вратитѣ на гимназитѣ и специалнитѣ училища и когато ценитѣ и прослуженитѣ години на единъ а другитѣ сж почти единъ и сѣщи.

Прѣдъ видъ на горнето, замолваме Ви, Господине Прѣдседателю, да благоволите и подѣлствувате дѣто трѣбва щото пунягове в и глѣмъ чл. 16^а отъ новия проектъ на Министерството на Народното Просвѣщение да се сгруниратъ и видоизмѣнятъ така: *„Всички волнонаемни и врѣмешни учители и учителски отъ сръдни училища, които иматъ учителска вѣщностъ и учителска практика повече отъ 5 години до глѣзанието на настоящия законъ въ сила, оставатъ въ главнитѣ основни училища. Тия отъ тѣхъ, които иматъ пълно гимназиално или специално образование, се освобождаватъ отъ дѣржавенъ изпитъ, нареждатъ се по чл. 45 и се повишаватъ по пататѣкъ, като се взема въ съображение и образованието имъ и общото число прослужени години. Другитѣ се употребяватъ щомъ добикатъ право на пенсии. Тѣяната заплата се увеличава най-много до 1500 лв.*

Слѣдватъ подписитѣ на 9 учители и учителици.
гр. Добричъ 1 Декември 1901 год.

Втора прѣдложба. Д. № 1571—901 г.
ОБЪВЛЕНИЕ № 4616.

За удовлетворение иска отъ 1378 лева ливри и др. на Иванъ Николовъ Кара Атанасовъ отъ с. Кара-грозъ Куеуе по изпитател. листъ № 6294, издаденъ отъ Варненскій Окр. Сж въ противъ Ненко Х. Гунчевъ, Гунчо Н. Х. Гунчевъ и Жейна Х. Гунчева отъ с. Орманскитѣ и въ изпълнение обявлението ми № 4298 публикувано двукратно въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“ брой 259 в. г. на 28-й Декемвр. и г. часа до 5 послѣ обѣдъ и правонадаване 5 на сто въ 24 часа на слѣдущия тѣнь въ канцеларията си въ гр. Добричъ ше провамамъ публично къпата имъ въ гр. Добричъ Гуч. № 495 състояща се отъ 3 етани, 1 кухня и 1 садонъ, построена отъ простъ дървенъ мат ризатъ покрита съ керемиди едноетажна съ дворово мѣсто около 60 кв. метра при съседъ: Цона Ив. Острова, отъ 2 страни уллицъ „Прѣславака“ и „6-й Сентември“ оцѣнена за 1200 лева. Наказанието ше паче отъ оцѣнката. Желашитѣ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми въ присѣдственитѣ дни и часове за издаване.

Гр. Добричъ, 4 Декемвр. 1901 г.
И Сжд. Приставъ: Н. Г. Сапунджиевъ
Д. №. 804—1900 год.

ОБЪВЛЕНИЕ № 4615

Обявямъ, че на основание извѣстителний листъ № 2245—1900 год. издаденъ отъ И Добр. Миревий Сждия, въ полза на Добрич. Землѣгъзл. Касаа противъ Христо С. Начевъ отъ с. „Кануджи махле“ за 500 лева ср. и др. отъ 15 Декември 1901 г. до 15 Януарий 1902 год. до 5 часа слѣдъ обѣдъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ, ше продавамъ слѣдущитѣ недвижими имоти находящи се въ с. Кануджи махле и землището му, принадлежащи: на Христо С. Начевъ, 1) една къща състояща се отъ 3 отдѣлення построена отъ прѣти измазана съ калъ, покрита съ керемиди, дължина 11-30 метра, широчина 4-30 метра и височина 1-7 метра въ дворъ отъ 2 декара простраство. Въ двора единъ хазбаръ, отъ прѣти, събира 50—60 вѣла храна и единъ дажъ отъ прѣти, покритъ съ керемиди почти съборенъ при съседъ: икѣ, селска крѣчма, пѣтъ и училищенъ дворъ. 2) Нива „Ташъ къпрю“, 3-4 декара, страни: Димитръ Грозевъ, Ц. Костадиновъ, пѣтъ и Ст. Атанасовъ. 3) Нива „Ташъ-Къпрю“ 7-6 декара, страни: Ж. Атанасовъ Н. Бошковъ и Ж. Продановъ; 4) Нива „Узунъ-бой“ 6-2 декара стр. Коста Младеновъ, икѣ, Илия Мирчевъ и Стоянъ Зебека. 5) Нива „Кара Бюмечитѣ“ 6-6 декара, страни: Кехая Хасанъ, С. Нехливанъ, К. Андѣевъ и В. Тодоровъ. 6) Нива „Кавашки пѣтъ“ 3 декара, страни: отъ 2-тѣ страни икѣ, Димитръ Грозевъ и Коста Младеновъ. 7) Нива „Кавашки Съртъ“ 13 декара, страни: Ж. Продановъ, Б. Исеиновъ Т. Ивановъ и Ж. Продановъ. 8) Нива „Саръ Казалѣкъ“ 10 декара, страни: Ж. Никовъ, отъ 2-тѣ страни Ив. Стойковъ и гора. 9) Нива „Кара Пелитликъ“ 4 декара, страни Б. Исеиновъ, Кържалъ Мехме съ, Н. Андѣевъ, Т. Ивановъ. 10) Нива „Ада Съртъ“ 15-4 декара, страни икѣ Коста Младеновъ и отъ 2-тѣ страни сиворъ. 11) Нива „Хамбарѣкъ Съртъ“ 20-4 декара, страни Н. Господиновъ, Мазлѣкъ Гьове, Р. Стойковъ и С. Бошковъ, 12) Лозе отъ 1 декаръ, страни: Ст-

Георгиевъ Вѣлко Продановъ, Нико Нейковъ и пѣтъ 13) Нива „Ача сѣртъ“ 7-5 декара, страни: К. Продановъ, Ж. Атанасовъ, Н. Господиновъ и Георги Господиновъ. 14) Нива „Ачка пунаръ“ 2-5 декара, страни: Кория, Юрданъ Никовъ, Марко Стояновъ и Грозю Иваловъ.

Горнитѣ имоти сж оцѣнени. Къщата за 150 лева, извѣтъ по 2 лева докаръ а дозето за 20 лева.

Наказанието ше паче отъ оцѣнката на горѣ. Желашитѣ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явятъ въ канцеларията въ присѣдственитѣ дни и часове и издаватъ. Ако въ продължение на 24 часа отъ присѣждането се яви нѣкой и издаде 5 на сто продаята ше се продължи още 24 часа слѣдъ който срокъ имота окончателно ше се присѣди върху послѣдний издавачъ.

гр. Добричъ, 4 Декември 1901 год.
И Сжд. Приставъ: Н. Сапунджиевъ
Д. №. 564-1900 год.

ОБЪВЛЕНИЕ № 4614

Обявямъ, че на основание извѣстител. листъ, № 2654—900 год. издаденъ отъ И Добрич. Мир. Сждия въ полза на Добрич. Земл. Касаа противъ Османъ Алиевъ и др. отъ Ср. Чамурлий за 100 л. и др. отъ 15 дек. 1901 г. до 15 януар. 1902 г., до 5 часа слѣдъ обѣдъ въ канцеларията ми въ гр. Добричъ, ше продавамъ слѣдущитѣ недвижими имоти, находящи се въ землището на с. Ср.-Чамурлий, принадлежащи на Османъ Алиевъ: 1) нива „Колка Бахче“ 53-3 дек. стр. Али Алиевъ, Али Хасановъ и Голѣмо Чамурлийски Сиворъ, оцѣнена 79-95 л. 2) нива до „Илѣтъ“ 31 дек. стр. Скълѣманъ Юмеровъ, Георги Нѣйчевъ, Илѣтъ и Гочо Никовъ, оцѣнѣ 46-50 л. 3) нива „До Илѣтъ“ 12 дек. стр. Скълѣманъ Юмеровъ, пѣтъ и илѣтъ, оцѣнѣ за 18 лева

Наказанието ше паче отъ оцѣнката на горѣ. Желашитѣ да купятъ имоти могатъ да се явятъ въ канцеларията въ присѣдственитѣ дни и часове и издаватъ. Ако въ продължение на 24 часа отъ присѣждането се яви нѣкой и издаде 5% , продаята ше се продължи още 24 ч. слѣдъ който срокъ имота окончателно ше се присѣди върху послѣдний издавачъ.

Гр. Добричъ, 4 Декемвр. 1901 г.
И Сжд. Приставъ: Н. Сапунджиевъ.
Д. № 495/900 год.

ОБЪВЛЕНИЕ № 4509

Съгласно постановленieto издадено отъ И Добрич. Миревий Сждия на 27 Априль 900 год. за продаване имотитѣ оскан да отъ покойни Кашинъ Емчевъ отъ с. Халѣкъ Кюселеръ, обявямъ, че отъ 10 Декември г. г. до 10-ий Януарий 902 г. часа до 5 послѣ обѣдъ и 5% , правонадаване на слѣдущия денъ въ с. Халѣкъ Кюселеръ ше продавамъ слѣдущия недвижимъ имотъ: 1. Къща съ Хамбаръ отъ 3 отдѣлення, постройката имъ отъ простъ дървенъ материалъ покрита съ керемиди съ дворъ отъ 4 декара, страни: отъ дѣветъ страни икѣ и болуку, въ двора пармакълъкъ, оцѣнена 600 лева.

Имота се намира въ селото.
Наказанието ше паче отъ оцѣнката. Желашитѣ да купятъ горния имотъ могатъ да се явятъ въ горто-оцѣнката село и издаватъ.

гр. Добричъ 22 Декември 1901 год.
И Сжд. Приставъ: Н. Г. Сапунджиевъ
Д. № 1485-89 год.

ОБЪВЛЕНИЕ № 4465

Съобразно пещалителний листъ № 4653 издаденъ отъ И Добричскій Миревий Сждия на 1 IX 98 г., въ полза на Добрич. Земл. Касаа, противъ Стоянъ Атанасовъ и др. отъ с. Ай-Орманъ за 600 лева, обявямъ, че отъ 10 Дек. 901 г. до 10 Януарий 902 г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5% на слѣдущия денъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ ше продавамъ слѣдущитѣ дължикозни недвижими имоти находящи се въ землището на с. Ай-Орманъ, именно: 1) Имота на Стоянъ Атанасовъ, 1. Къща едноетажна отъ 3 отдѣлення, съ дворъ отъ 4600 кв. метра, оцѣнѣ за 100 лева; 2) Нива на „Дере-Тараз“, 11-5 декара, оцѣнѣ за 34-50 лева; 3) Нива „Надѣже Нодъ“, 25-1 декара, оцѣнѣ за 75-30 лева; 4) Нива „Дере Бою“, отъ 2-2 декара, оцѣнѣ за 27-60 л.; 5) Нива „Согланитѣ“, 10-2 дек., оцѣнѣ за 30-60 л.; 6) Нива „Искъ Мерѣ“, 7-6 декара, оцѣнѣ за 22-80 л.; 7) Нива „Колка Коръ“, 2-3 декара, оцѣнѣ за 72 лева; 8) Нива „Колка Коръ“, 15-1 декара, оцѣнѣ за 45-30 лева; 9) Нива „Колка Коръ“, 6-5 дек., оцѣнѣ за 195 лева; 10) Нива „Богдановски пѣтъ“, 8 дек., оцѣнѣ за 24 лева; и 11) Нива „Пашъ-ѣкъкъ“, 4 дек., оцѣнѣ за 12 лева. Имота на Ненко Димитровъ, 1) Къща въ село Ай-Орманъ съ дворъ отъ 1150 кв. метра оцѣнѣ за 100 лева; 2) Нива „Ташъ-Тараз“, 15-8 декара, оцѣнена за 47-40 лева; 3) Нива на „Могланитѣ“, 11-5 декара, оцѣнена за 34-50 лева; 4) Нива на „Чайлѣкъ“, 18-7 декара, оцѣнена за 56-10 лева; 5) Нива „Болуку“, отъ 2-6 дек., оцѣнѣ за 28-80 лева; 6) Нива „Чокуръ Иманъ“, отъ 7-1 дек., оцѣнѣ за 21-30 лева и 7) Харманъ на „Харманъ Ери“, отъ 1-7 декара оцѣнѣ за 5-10 л. Наказанието ше паче отъ оцѣнката. Желашитѣ могатъ да се явятъ въ канцеларията въ присѣдственитѣ дни и часове за издаване.

гр. Добричъ 1 Декември 1901 год.
И Сждѣвъ Приставъ: Пашинъ.

II продажба Д. No. 1224—901 год

ОБЪЯВЛЕНИЕ No 4473

Съобразно пещанителний листъ No 486 издаденъ отъ II Добричскій Мировой Сѣдния на 26 Януарий 901 г. въ полза на Д. Табаковъ С-е отъ гр. Добричъ, противъ Хюсеинъ Азиевъ отъ с. Хардалии за 203 лева ил. обявявамъ, че отъ 10 Декември 901 г. до 10 Януарий 902 г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на ето на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитѣ дължникови недвижими имоти находящи се въ землището на с. Хардалии имено: 1) Нива на „Куртъ Орманъ“, 72 декара оцѣнена за 1440 л.; 2) Нива на „Кюкюкь пич“, отъ 2 декара и 2 ара, оцѣна за 4 лева 40 ст.; 3) Нива „Хадъркъ Коруюу“, отъ 68 дек.; 4) Нива „Сакаръ Буруу“, отъ отъ 28 декара, оцѣн. за 580 лева; 5) Нива „Кечи-Орманъ-Баши“, отъ 26 дек., оцѣнена за 520 лева; 6) Нива „Карагола“, отъ 2 декара, оцѣнена за 4 лева; 7) Нива „Хадъркъ Коруюу“, отъ 32 декара, оцѣнена за 640 лева; 8) Нива „Караджа баши“, отъ 32 декара оцѣнена за 640 лева; 9) Нива „Давудки баши“ отъ 4 декара оцѣнена за 8 лева; 10) Нива „Мера бою“, отъ 21 дек. 2 ара, оцѣнена за 4240 лева; 11) Нива „Челекликь“, отъ 61 декара, оцѣнена за 1220 лева; 12) Нива „Орду ери“, отъ 294 декара, оцѣнена за 5880 л.; 13) Нива „Орду ери“, отъ 11 декара, оцѣнена за 22 лева; 14) Нива „Орду ери“ отъ 176 декара, оцѣнена за 3520 л.; 15) Нива „Баалакь“, отъ 178 декара, оцѣнена за 3560 лева и 16) Нива „Отгуджакъ баши“ отъ 24 декара, оцѣнена за 480 лева.

Наддаванетоъ ще почне отъ цѣната, която даде първия купувачъ. Желаящитѣ могатъ да се явятъ въ канцеларията въ присъствениитѣ дни и часове за наддаване. Гр. Добричъ, 1 Декември 901 год.

II продажба Д. No. 1223—901 год.

ОБЪЯВЛЕНИЕ No 4474

Съобразно пещанителний листъ No 588 издаденъ отъ II Добричскій Мировой Сѣдния на 28 Януарий 1898 г. въ полза на Д. Табаковъ С-е отъ гр. Добричъ, противъ Хюсеинъ Азиевъ отъ с. Хардалии за 270 лева, обявявамъ, че отъ 10 Декември 901 г. до 10 Януарий 902 г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на ето на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитѣ дължникови недвижими имоти находящи се въ землището на с. Хардалии имено: 1) Харманъ отъ 2 декара 4 ара въ харманъ има построена 1 къща и дамъ оцѣнена за 50 лева; 2) Нива „Кюкюкь ери“, отъ 135 декара, оцѣнена за 27 лева; 3) Нива на „Кюкюкь Ежелеев“, отъ 17 декара 4 ара, оцѣнена за 3480 лева; 4) Нива на „Кюкюкь алтъ“, отъ 29 декара оцѣнена за 5840 лева; 5) Нива на „Догеръ алтъ“ 91 декара, оцѣн. за 1820 лева; 6) Нива „Полъ бою“, отъ 9 декара оцѣн. за 18 лева; 7) Нива „Бекъ Боу бою“, отъ 7 декара 9 ара оцѣнена за 1580 лева и 8) Нива на „Отгуджакъ баши“, отъ 10 декара, оцѣнена за 20 лева.

Наддаванетоъ ще почне отъ цѣната, която даде първия купувачъ. Желаящитѣ могатъ да се явятъ въ канцеларията въ присъствениитѣ дни и часове за наддаване. Гр. Добричъ, 1 XII 901 год.

I Сѣдебенъ Приставъ: ПИШЕВЪ Д. No. 616—901 год.

ОБЪЯВЛЕНИЕ No 4475

Съобразно пещанителний листъ No 5218 издаденъ отъ II Добричскій Мировой Сѣдния на 12 Октомври 1889 г. въ полза на Ганчо Христовъ отъ с. Хайдаръ Ендже, противъ Тодоръ Г. Напозовъ отъ сѣщото село, за 148 лева, обявявамъ, че отъ 10 Декември 901 год. до 10 Януарий 902 год. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на ето на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующия дължниковъ недвижимъ имотъ находящ се въ землището на с. Хайдаръ Ендже имено: Една вътрѣшна воденица, съ единъ камъкъ, 6 перки, на 476 метра дължина, 370 метра ширина и 180 метра височина, оцѣнена 100 лева.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣната. Желаящитѣ могатъ да се явятъ въ канцеларията въ присъствениитѣ дни и часове за наддаване. Гр. Добричъ 1 Декември 901 год.

I Сѣдебенъ Приставъ ПИШЕВЪ Д. No. 1578—901 год.

ОБЪЯВЛЕНИЕ No 4476

Съобразно пещанителний листъ No 3699 издаденъ отъ II Добричскій Мировой Сѣдния на 25 Юлий 1898 год., въ полза на Дръво Ивковъ отъ гр. Добричъ, противъ Нивъ Тураловъ отъ с. Кечи-Дереси, за 80 лева, обявявамъ, че отъ 10 Декември 901 г. до 10 Януарий 902 г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на ето на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитѣ дължникови недвижими имоти находящи се въ землището на с. Кечи-Дереси, а имено: 1) Нива „Емиръ-Кулакь“ 10 декара оцѣнена 10 лева; 2) Нива „Емиръ-Кулакь“ 7 декара оцѣнена 7 лева; 3) Нива „Емиръ-Кулакь“ 11 декара, оцѣнена 11 лева; 4) Нива „Емиръ-Кулакь“ 5 декара, оцѣнена 5 лева; 5) Нива „Емиръ-Кулакь“ 6 декара оцѣнена 6 лева и 6) Нива „Емиръ-Кулакь“ 13 декара оцѣнена 13 лева.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣната. Желаящитѣ могатъ да се явятъ въ канцеларията въ присъствениитѣ дни и часове за наддаване. Гр. Добричъ 1 Декември 901 год.

I Сѣд. Приставъ: ПИШЕВЪ Д. No 1617—901 г.

ОБЪЯВЛЕНИЕ No 4470

Съобразно пещанителний листъ No 5686 издаденъ отъ II Добричскій Мировой Сѣдния на 16 Ноември 99 г., въ полза на Жеко Ивановъ отъ с. Семизъ ала, противъ Ахмедъ Халиловъ отъ с. Сараджа, за 200 лева, обявявамъ, че отъ 10 Декември 901 г. до 10 Януарий 902 г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на ето на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитѣ дължникови недвижими имоти находящи се въ землището на с. Семизъ ала, а имено: 1) Нива „Семизалека мѣра“ 148 декара; 2) Нива „Семизалека мѣра“ 124 декара; 3) Нива „Кюръ кула“ 67 дек;

4) Нива „Чаталъ тарла“ 261 декара; 5) Нива „Чаушъ тарла“ 31 декара; 6) Нива „Меше тарла“ 35 декара; 7) Нива „Мѣра“ 434 декара.

Наддаванетоъ ще почне отъ цѣната, която даде I купувачъ. Желаящитѣ да се явятъ въ канцеларията въ присъствениитѣ дни и часове за наддаване. Гр. Добричъ 1 XII—901 год.

I Сѣдебенъ Приставъ: ПИШЕВЪ Д. No 1667—900 г.

ОБЪЯВЛЕНИЕ No 4471

Съобразно пещанителний листъ No 2820 издаденъ отъ I Добричскій Мировой Сѣдния на 10 Юлий 900 год., въ полза на Деметръ Станевъ отъ гр. Добричъ, противъ Стоянъ Милановъ отъ гр. Добричъ, за 312 лева, обявявамъ, че отъ 10 Декември 901 г. до 10 Януарий 902 г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на ето на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитѣ дължникови недвижими имоти находящи се въ землището на гр. Добричъ, а имено: 1) нива „Нарче-меше“, 17 декара; 2) нива „До коритата“ 12 дек.; 3) нива „Еми махла полу“, 97 декара; 4) нива „Кирезъ-сѣрта“ 11 декара; 5) нива „Меше-юкь“ 20 декара; 6) нива „Бакалаво“ 152 декара; 7) нива „Уаушъ-бол“, 75 дек.; 8) нива „Кюкюкь“ 164 декара.

Наддаванетоъ ще почне отъ цѣната, която даде I купувачъ. Желаящитѣ могатъ да се явятъ въ канцеларията въ присъствениитѣ дни и часове за наддаване. Гр. Добричъ, 1 Декември 901 год.

I Сѣдебенъ Приставъ: ПИШЕВЪ Д. No 1015,899 год.

ОБЪЯВЛЕНИЕ No 4468

Съобразно пещанителний листъ No 5966 издаденъ отъ II Добричскій Мировой Сѣдния на 22 Декември, въ полза на Ганчо Христовъ отъ с. Ендже, противъ Ахмедъ Мехмедовъ отъ с. Дурасии, за 340 лева, обявявамъ, че отъ 10 Декември 901 г. до 10 Януарий 902 г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на ето на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитѣ дължникови недвижими имоти находящи се въ землището на с. Дурасии имено: 1) Нива „Тегреликь“ 46 декара страни: Ненко Нисаровъ, Мехмедъ Ибшиевъ, Юмеръ Х. Османовъ и нѣтъ оцѣнена за 56 лева 80 ст.; 2) Нива „Гювенли Ала“ 10 декара страни: Ненко Димитровъ, Ненко Нисаровъ, Мехмедъ Реджебовъ, Ибрамъ Ангуюловъ и Ибши Мехмедовъ; 3) Нива „Сиван юкь“ 42 декара страни: Димитръ Тодоровъ, Юмеръ Османовъ отъ 2 страни, нѣтъ оцѣнена за 36 лева 60 ст.; 4) Нива „Гювенликъ“ 29 декара страни: Юмеръ Османовъ, Иванъ Димитровъ, Ненко Димитровъ и нѣтъ оцѣнена за 23 лева 20 ст.; 5) Нива „Орта Бурушъ“ 27 декара 5 ара, страни: Ненко Нисаровъ, Зекерия Реджебовъ, Абдинеаля Ангарамановъ и Мехмедъ Ибшиевъ, оцѣнена 22 лева.

Имота никому не е заложенъ. Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣната. Желаящитѣ могатъ да се явятъ въ канцеларията въ присъствениитѣ дни и часове за наддаване. Гр. Добричъ, 1 Декември 1901 год.

I Сѣдебенъ Приставъ: ПИШЕВЪ Д. No. 1115 899 год.

ОБЪЯВЛЕНИЕ No 4469

Съобразно пещанителний листъ No. 4275 издаденъ отъ I Добричскій Мировой Сѣдния на 24 Октомври, въ полза на Ж. В. Марковъ отъ гр. Варна, противъ Димитръ Пѣвъ и наследника Коста Ечиевъ гр. Д-рѣво за 1600 л., обявявамъ, че отъ 10 Декември 901 г. до 10 Януар 902 г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на ето на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитѣ дължникови недвижими имоти находящи се въ землището на с. Саръ махла, имено: 1) Половина отъ една воденица водна близълема Кавалджикска съ 2 камака построена на 17 метра 20 сантиметъ дължина 9 м 60 сантиметъ широчина и височина 3 метра 30 сантиметъ заедно съ единъ дамъ и една ежедн: Ненко Атанасовъ Притежателя Хасанъ Делиосманларъ и Краршаръ баиръ съ Притежателя съ Алия Бюкче Девеклю, воловината оцѣна за 500 лева; 2) Градина до арка въ сѣщото мѣсто 5 ара, странитѣ тритѣ рѣка за 5 лева; 3) частъ нивата въ сѣщото мѣсто отъ 132 дек. називаема „Полъ Баира“ страни отъ тритѣ баиръ и арка на воденицата оцѣна за 7 лева; 4) Нива до воденицата отъ 9 дек. и 4 ара страни: Нѣтъ, Реджебъ Мехмедовъ, Миню Атанасовъ и воденицата, оцѣнена за 5 лева.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣната. Желаящитѣ могатъ да се явятъ въ канцеларията въ присъствениитѣ дни и часове за наддаване. Гр. Добричъ, 1 XII 1901 год.

I Сѣдебенъ Приставъ: ПИШЕВЪ Д. No 1225,901 год.

ОБЪЯВЛЕНИЕ No 4472

Съобразно пещанителний листъ No. 626 издаденъ отъ II Добричскій Мировой Сѣдния на 1 Ноемвр., въ полза на Д. Табаковъ С-е отъ гр. Добричъ, противъ Ибрамъ Мехмедовъ отъ с. Хардалии, за 105 лева, обявявамъ, че отъ 10 Декемв. 901 г. до 10 Януар. 902 г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на ето на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитѣ дължникови недвижими имоти находящи се въ землището на с. Хардалии имено: 1) Имотитѣ до Кий Оицъ: 1) Единъ харманъ отъ 1 декаръ 3 ара оцѣненъ за 10 лева; 2) Нива на „Кору Алтъ“ 13 декара 3 ара оцѣнена за 26 л.; 60 ст.; 3) Нива „Ковъ чаръ“, отъ 9 декара оцѣнена за 18 лева; 4) Нива „Скра Хендеклеръ“ отъ 10 дек. 4 ара, оцѣнена за 20 лева; 5) Нива на „Кюкюкь Каршиекъ“ отъ 13 декара 8 ара, оцѣнена за 27 лева 60 ст.; 6) Нива на „Киликъ Баши“, отъ 7 декара 4 ара, оцѣн. за 780 лева; 7) Нива на „Чаталъ Тарла“ отъ 22 декара 1 аръ оцѣнена за 44 лева 20 ст. и 8) Нива на „Юргулка“ отъ 9 декара за 18 лева. Имоти по П-ий Оицъ: 1) Къща въ с. Хардалии съ дворъ отъ 1 декара и 1 аръ, оцѣнена за 30 лева; 2) Нива на „Чешме Баши“, отъ 5 декара, оцѣнена за 5 лева; 3) Нива на „Сакаръ Теке“, отъ 7 дек. 2 ара, оцѣн. за 120 л.; 4) Нива на „Алма Кула“ отъ 4 декара 3 ара оцѣн. за 430 лева; 5) Нива на „Чаиръ“, отъ 1 декара, 3 ара, оцѣн. за 130 л.; 6) Нива на „Еми Полъ Азъ“, отъ 2 декара, оцѣн. за 2 лева

и 7) Нива на „Челикакъ Баши“, 5 декара 3 ара, оцѣненъ за 530 лева.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣната. Желаящитѣ могатъ да се явятъ въ канцеларията въ оирѣдлений денъ и часъ за наддаване. Гр. Добричъ, 1 Декември 901 год.

I Сѣдебенъ Приставъ: ПИШЕВЪ Д. No. 80/900 год.

ОБЪЯВЛЕНИЕ No 4466

Съобразно пещанителний листъ No 6400 издаденъ отъ II Добрич. Мировой Сѣдния на 29 Юлий 99 год., въ полза на Д. Василевъ и С-е нѣ с. Муусу-Бей, противъ Х. Абулъ Х. Буракаевъ отъ сѣщото село, за 185 лева, обявявамъ, че отъ 10-й Декемвр. 1901 г. до 10-й Януарий 1902 часа до 5 сл. обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на ето на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитѣ дължникови недвижими имоти находящи се въ землището на с. Муусубей имено: 1) Къща отъ 4 етаи съ дворъ отъ 5 декара, оцѣнена 260 лева; 2) Дамъ въ двора на къщата, оцѣненъ 20 лева; 3) Нива „Добричъ пѣтъ“ 37 дек. 5 ара, оцѣнена 75 л.; 4) Нива „Топъ Кай Чаиръ“ 16 декара 6 ара, оцѣнена 33 л.; 5) Нива „Топъ Кай Юстюнде“ 10 декара 1 аръ, оцѣнена 21 л.; 6) Нива „Кара Аска ениоръ“ 39 декара 1 аръ, оцѣнена 80 лева; 7) Нива „Марко полу“ 50 декара 1 аръ, оцѣнена 101 лева; 8) Нива „Марко полу“ 44 декара 5 ара, оцѣнена 89 лева; 9) Нива „Срвцу село“ 40 декара 8 ара, оцѣнена 82 лева; 10) Нива „Есетекъ полъ“ 56 декара, оцѣнена 112 л.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣната. Желаящитѣ могатъ да се явятъ въ канцеларията въ присъствениитѣ дни и часове за наддаване. Гр. Добричъ, 1 Декември 901 год.

I Сѣдебенъ Приставъ: ПИШЕВЪ Д. No. 432/894 г.

ОБЪЯВЛЕНИЕ No 4462

Съобразно пещанителний листъ No. 1132 издаденъ отъ II Добричскій Мировой Сѣдния на 27 Декемв. 94 год., въ полза на Яни Мелакювъ отъ с. Добричъ, противъ Григоръ Николовъ отъ с. Богд. Чаморлий, за 500 лева, обявявамъ, че отъ 10 Декемв. до 10 Януарий 1902 г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на ето на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующия дължниковъ недвижимъ имотъ находящ се въ землището на Богд Чамурлий имено: Една вътрѣшна воденица съ единъ камакъ, съеди: отъ четири страни боадукъ, оцѣнена 20 лева.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣната. Желаящитѣ могатъ да се явятъ въ канцеларията въ присъствениитѣ дни и часове за наддаване. Гр. Добричъ, 1 XII 90 год.

I Сѣдебенъ Приставъ: ПИШЕВЪ Д. No 173—897 год.

ОБЪЯВЛЕНИЕ No 4463

Съобразно пещанителний листъ No. 1099 издаденъ отъ II Добричскій Мировой Сѣдния на 25 VI 91 г., въ полза на Х. Д. Ганчевъ отъ гр. Добричъ, противъ Мехмедъ Ахмедовъ Арабаджиоглу, с. Сараджа за 64 лева, обявявамъ, че отъ 10 Декември 1901 до 10 Януарий 1902 год. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на ето на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитѣ дължникови недвижими имоти находящи се въ землището на с. Сараджа, имено: Къща построена отъ дървенъ материалъ, съ аркти и калъ, находяща се въ с. Сараджа, покрита съ слама, на 590 метра лице, 35 м. етра ширина и 170 метра височина, съ 2 етаи. Дворъ отъ 800к. метра, до съеди: Мехмедъ Неманоловъ, Ибрамъ и Салимъ Буваджиеви, Ахмедъ Кадировъ и нѣтъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣната. Желаящитѣ могатъ да се явятъ въ канцеларията въ присъствениитѣ дни и часове за наддаване. Гр. Добричъ 1 Декември 1901 год.

I Сѣдебенъ Приставъ: ПИШЕВЪ Д. No 411—998 год.

ОБЪЯВЛЕНИЕ No 4464

Съобразно пещанителний листъ No. 1070 издаденъ отъ I Добричскій Мировой Сѣдния на 14 Мартъ 1898 г., въ полза на Българската П. Банка въ София, противъ Ненко Г. Драгановъ отъ гр. Добричъ за 675 л. ва, обявявамъ, че отъ 10 Декември 1901 г. до 10 Януарий 1902 г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на ето на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитѣ дължникови недвижими имоти находящи се въ землището на с. Кюнезъ рь имено: 1) Нива „Нивъ полу Алтъ“ отъ 50 хектара страни: Ст. Киселковъ, Бѣчкерий нѣтъ и Индже полу, оцѣнена за 450 лева; 2) Нива „Гершаларъ полу бою“ отъ 12 хектара и 5 декара страни Х. Зекерия Тькопаче, Гершаларски нѣтъ и Варна Мустаза оцѣнена за 150 лева.

Имота е ипотекарианъ на Българ. Народна Банка. Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣната. Желаящитѣ могатъ да се явятъ въ канцеларията въ присъствениитѣ дни и часове за наддаване. Гр. Добричъ, 1 Декември 1901 год.

I Сѣдебенъ Приставъ: ПИШЕВЪ Д. No 655,899 год.

ОБЪЯВЛЕНИЕ No 4467

Съобразно пещанителний листъ No. 220 издаденъ отъ I Добричскій Мировой Сѣдния на 17 Януарий 900 г., въ полза на Стойчо Марчевъ отъ гр. Добричъ, противъ Тодоръ Василева Настоящия г. Добричъ, за 259 лева, обявявамъ, че отъ 10 Декемв. 901 до 10 Януари 902 г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на ето на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующия дължниковъ недвижимъ имотъ находящ се въ землището на г. Добричъ имено: Едно лозе „Болиншаръ“ отъ 1 декаръ, съеди: Стоянъ Бѣчевъ, Козю Вичевъ нѣтъ отъ 2 страни, оцѣнено 20 лева.

Наддаванетоъ ще почне отъ цѣната, която ще да първия купувачъ. Желаящитѣ могатъ да се явятъ въ канцеларията въ оирѣдлений денъ и часъ за наддаване. Гр. Добричъ, 1 XII 1901 год.

I Сѣдебенъ Приставъ ПИШЕВЪ

Отговорникъ В. Колевъ Варна, Печатница на Хр. Н. Водичковъ.

ДОВРУДЖАНЕЦЪ

ОРГАНЪ НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ

ВЪ ДОВРИЧКА ОКОЛИЯ

ГОДИШНИЙ АБОНАМЕНТЪ
въестника е: 6 л., полугодично 3 л., а
въ странство годишно 10 лева
Абониране безъ прѣдплатъ нѣма
да се уважава.

Впечатени писма не се приематъ,
раковникъ не се връщатъ.

ИЗЛАЗА ЕДНАЖЪ ВЪ СЕДМИЦАТА.

Единъ брой 15 ст.

Единъ брой 15 ст.

Всичко що се отнася до вѣстника,
се адресира до редакцията му, въ гр.
Добричъ, улица „Тотева“.

ТАКСИ ЗА ПУБЛИКАЦИИ:
за квад. см на I стр. 20 ст.
„ IV „ 10 ст.
За приелски обявления
на IV стр. по 3 ст. на дума.

КЪМЪ ДЕБОЛНИТЕ НИ.

Още е нѣколко дена и ще привършиятъ
всѣ шестмесечие на вѣстника си.
Не много отъ г. г. абонатитѣ ни още
сж благоволили да внесатъ полугодич-
ния си абонаментъ. На г. г. абона-
титѣ си изъ градищата пращаме кон-
ци чрезъ т. п. станции, като ги умо-
ваме да се издѣлватъ на раздавачи-
при вѣрва покана.

Г. г. селскитѣ абонати, които още
сж се наплатили, умоляваме при на-
сто вѣ градътѣ ни да благоволятъ
намазатъ въ администрацията на
вѣстника, находяща се срѣщу хотелъ
„А“.

Гр. Добричъ, 25 Невемри 1901 год.

Отъ Администрацията

завата фирма, каквито задължения е имала
прѣдъ своитѣ кредиторн, сж останали за смет-
ка на Димитръ Василевъ, а Д-ръ Вангелъ
Ивановъ, въ противенъ случай не отговарямъ.

1—1

Савва Т. Ханджиевъ.

ВАЖНО ЗА СКОТОВЪДЦИТѢ

Въ склада на Американското Тън.
Дружество находяща се въ Гр. Добричъ до
хотелъ „Зора“, пристигна ливъ чрезъ кра-
ската по оцветъ и противъ влохитъ на
едрия добитъкъ. Всяка ступица на оцветъ,
трябва да си има по една кучина и при
първо появяване болеститъ да употребя
приютскитъ ливъ, чрезъ който въ може да
си запази стадома отъ заразителната бо-
лестъ — Кростата.—

1—2 Гр. Добричъ 9-й Декемвр. 1901 г.

„ДА ЖИВЕЕ БЪЛГАРИЯ!“

Тоя бѣше възгласътъ, който се изтрѣгна
изъ гърдитѣ на народнитѣ прѣдставители въ
вторникъ вечерта, когато прѣдседателтъ на
камарата обади резултатътъ на гласуването и
пригласи договоритѣ за проплатили. Отъ за-
лата на Народното Събрание той се прѣнесе
въ галеритѣ, дѣто присѣдствуваше хилядно
множество народъ, отъ тамъ на софийскитѣ
улицы и нослѣ по телеграфа изъ цѣлата страна.
„Да живее България!“ бѣше девизътъ, който
сгрунира болшинството отъ народнитѣ прѣд-
став. зли, който поддържа двѣнедѣлната борба
противъ унижителнитѣ договори и който ще
събере около себе си всичкитѣ добри синове
на България, ако застрашитѣ и заслѣпени
управници се обинатъ още единъ нѣтъ да на-
ложатъ на страната полувѣковната властъ и
експлоатация на една чужда компания. По
причѣта на своитѣ доблестни народни прѣд-
ставители, населението ще задуши за нѣколко
времѣ партизанскитѣ си дѣления, мѣстнитѣ си
неприятелства и ще възстане като единъ чо-
вѣкъ да брани своята политическа и иконо-
мическа независимостъ. Ще се захване една
истинска борба между народа и между защит-
ницитѣ на чужденцитѣ. Ще се съживятъ ста-
ритѣ идеали за свобода и независимостъ. Подъ
това знаме ще застане цѣлитѣ български на-
родъ съ неговата интелигенция и ще побѣди,
както е побѣждавалъ въ толкова други по-
маловажни случаи. Опасността до сега бѣше

да не би по партизанска заслѣпеностъ или по
нѣмане на достатъчно времѣ, за да изучатъ,
както трѣбва договоритѣ, болшинството на
камарата се увлече и ги гласуваше. Но тая
опасностъ вече прѣмина. Народнитѣ прѣдста-
вителя, на които ние сж гордостъ отбѣлж-
ваме днесъ имената, съ своя воля спасиха
честта и достоѣнството на своето отечество.
Съ своя вякъ: „да живее България“, тѣ до-
казаха и на чужденци, и на министри, че въ
тая България има достатъчно съзнание, за да
отбѣлсене веригитѣ на чуждото робство. Честъ
и хвала на всички народни прѣдставители,
които гласуваха противъ договоритѣ. Безъ да
гледа, на коя партия принадлежатъ, българ-
скиятъ народъ имъ праща своя горещъ при-
вѣтъ и своята дълбока признателностъ.

Днесъ е трети денъ, отъ какъ сж отхвър-
лени договоритѣ и още не се знае, какво е
окончателното рѣшение на министритѣ. Нѣкои
отъ Цанковцитѣ и Стамболовцитѣ ги съ-
вѣтвали да поискатъ отъ Негово Царско Ви-
сочество указъ за растуране на сегашната ка-
мара и избираяето на нова, на която да се
подложатъ за гласуване отхвърленитѣ дого-
вори. Келкото и да не ни се вѣрва, че Дър-
жавния глава би напусналъ досегашната си
умѣреностъ и би трѣгналъ по тия неблаго-
разумни и вѣдлив съ опасностъ съвѣти, но ние
прѣдупрѣждаваме своитѣ политически приятели
да бждатъ на шрекъ и да се готвятъ за нова
избирателна борба. Благоларение на непонят-
тата и твърда ненапрѣзотчивата застрашеностъ
и привързаностъ въвъ нероботелнитѣ договори
на цанковисти, каравелисти и стамболовисти,
и бждещата борба ще се води главно върху
базата на монополитѣ, прѣстѣпени въ експлоа-
тация на чужди компании. Отъ еднага страна
ще бждатъ тѣя, които вѣрватъ въ бждещето
на своето отечество и които мислятъ за не-
говата икономическа самостоятелностъ, а отъ
другата ония, които водъ прѣдлогъ ужъ да
не фалира страната, назначаватъ ѝ синдикъ,
който да се разворежда съ нейнитѣ имоти.
Още отъ сега прѣдвждяме, че борбата ще
бжде разнадева, но не се съживяме въ ней-
ния изходъ. Ни единъ народъ не загива,
който е рѣшенъ да се бери до край. Нашитѣ
българи нѣма да допустятъ чужденца да се
настане като господаръ въ страната, да се
бърка въ тѣхнитѣ стопански отношения и да
имъ прави законн, на които да се подчини-
ватъ българскитѣ експлоатационни и българскитѣ
административни и полицейски власти. Съ бю-
летината въ ржка тѣ ще наложатъ волята си.
Ако ли нѣтъ се употребятъ насилни и беза-

ИЗВѢСТИЕ

Новооткритата въ гр. Добричъ втора
ка на А. Муцевъ почна да функцио-
нира отъ 28-й тою.

Пазира се на главната улица, срѣщу
Моловата кръжа, въ здаието на
Муцеевъ.

1—3

ИЗВѢСТИЕ

Американското търговско дружество, умо-
лява г-да, които намѣрватъ да перк-
вършатъ за идущата година, отъ сис-
темъ „Но-Нирлесъ“, която е единствената
в България приспособена да прави плѣвата
да се отнесетъ до главния агентъ на
тѣто, за сключването на договора,
къмъ до 1-й Януарий 1902 г.

Варна, 12 Декември 1901 г.

Главенъ агентъ:

Д-ръ С. И Шумковъ—Варна.

ИЗВѢСТИЕ

Търговската фирма Д. Василевъ Д-ръ и
Т. Ханджиевъ въ с. с. Мусу-Бей и До-
прѣдсена своитѣ търговски операции
на 9-й Февруарий т. година и за на-
остава всѣкий отдѣлно за своя сметка
отрува.

Това като обявявалъ, добавялъ, че ка-

кони от властующитѣ, тѣ и така ще знаатъ да отстоятъ правата си. И колкото повече време се мидува толкова повече населението ще вниква въ лошитѣ страни на договоритѣ и толкова по-силно ще се ожесточава въ борбата, за да не допустятъ своето икономическо поробване. Знамето: „да живѣе България“, което се развѣ завчера въ Народното Собрание, ще има магическата сила да сгрупира на едно: земледѣлци и занаятчи, чиновници и офицери, търговци и учители, седени и граждани. Подъ него тѣ ще спечелатъ захванатата борба. Нека то бѣде емблемата на българската политическа и икономическа независимост. Да живѣе България и нехнитѣ достойни народни прѣдставители, които спасиха честта ѝ и достолѣнието ѝ!...

в. Миръ.

ЕДНО НАЛЕЖАЩЕ УЗАКОНЯВАНЕ.

Съ законитѣ за народното просвѣщение, както и съ инструкциитѣ за управлението на основнитѣ и сръдни училища строго се забранява тѣлесното наказание въ училището върху дѣцата. Ний съзнаваме грамадната врѣдност отъ таквото наказание, но сме и не сме бѣлемъ никога за тѣхъ, но ще кажемъ само това, че законитѣ не е научавалъ коренчото на злото. Законодателятъ би требвало да види, отъ какъ произтича злото и отъ тамъ да почне дѣлуването на болното мѣсто. Дѣтето прѣкарва ранитѣ си години между своитѣ домашни: баща, майка, брати, сестри и други близки роднини. Тукъ по-често се хока и бие за нищо и некакви сторени отъ него грѣшки, безъ да съзнаватъ тия кошту вършатъ това, какви лоши послѣдствия има за това дѣте отъ таквото не човѣшки обрѣщанье.

Тѣлесното наказание, прѣнася осѣбнъ голѣмитѣ вреди въ физическо отношение, но и въ нравствено отношение. Тѣлеснитѣ наказания затапяватъ срамътъ, скромността и чувствеността. Това, дѣто биваме хладнокрѣвни зрители, когато се унижава човѣшкото достоинство, нашитѣ близки не доказаватъ, че нашата осѣтливост е прѣдпазвана, поради дошото отношение съ насъ въ раната на възрастъ? Колото по често се бие и нагрубаватъ дѣтето, толкова повече става безчувствено, но безсрамно и добива влѣчение да извести. И така дохожда то въ училището вѣчно неоправимо. Показе ли се тукъ, въ училището, макар по строго, за вѣкое по-голямо прѣдпазване, съ мѣрнѣ непротиворѣчени на пѣлата му; то тия, които сж казвали ще си взематъ бѣла на главата. Не вѣжатъ майки и бащи, възползувани отъ строгостта на закона и поддрѣкани отъ нѣкои интересующи се личности, ще дигнатъ такава горолтвья противъ учителя и училището, че иди тогава се распраният. Това сж тѣ плодовеѣ отъ сегашното законоположение.

Училището, кето е единъ отъ най важнитѣ факти при възпитанието и обучението, едва съ голѣма мъка ще може да поправи поне отчасти отъ извратениятъ характеръ, понеже домътъ руши изведнажъ това, което учителтъ е създадъ съ непрѣкъснатъ трудъ и старание въ продажение на много време. При това както виждаме по-горѣ, мѣрнитѣ, които употребяваатъ домътъ при изправлението грѣшнитѣ на дѣцата, сж въ разрѣзъ съ тия, които се употребяватъ въ училището. Затова време е да се заврѣти боитъ не само въ училището, но и въ домътъ и въ улицата. И за да може съ тоя законъ да се постигне по скоро гонимата цѣль, трѣбва строга бдителностъ отъ надлѣжнитѣ власти, като се наказватъ прилично тия, които тиранизиратъ малкитѣ дѣца. (Въ Русия има случаи, гдѣто майката е биваза осжидана отъ 3-4 години тъмниченъ затворъ за изтезаванье на рождитѣ си.)

Но може нѣкой да попита: „Е, че какъ да поставимъ съ дѣцата, когато правятъ пакости? Въ такъвъ случай, нека ги задържимъ въ домътъ за нѣколко часа и не ги пустиемъ на игра съ другаритѣ имъ. Нѣкъ закъсно е, че единичкото нѣщо което докарва най голѣмо-удоволствие на дѣцата, е играта.“

Заврѣти ли се обаче, тѣлесното наказание и въ домътъ, то нашитѣ български майки и бащи като си служатъ изключително съ това сръдство, при възпитанието на своитѣ рожди, ще могатъ се тая дагъ врачка нагрѣдъ и ще бѣждатъ

принудни, част по-скоро да се запознаятъ съ ония мероприятия, които съ необходимо пуждни за добрата отхрана на дѣцата имъ. По такъвъ начинъ ще почнатъ да се прашатъ въ училището добрѣ подготвени дѣца и учителтъ ще се радва, че има работа съ физически здрави и бодри умствено ученици, които угърсени отъ оня страхъ и трѣветъ, отъ оная злоба за мѣстъ, вѣничко това следствие отъ некакви дѣца на домътъ, — ще могатъ лесно да обикнатъ и се привържатъ къмъ своя учителъ. Безъ това нѣкъ никакво възпитание и обучение е немислимо.

Дѣйствиетъ ли дозвѣтъ и училището въ сѣласие, тогава се постига нѣщо, илже всичко е залудо.

Г. Каравеловъ и държавнитѣ интереси.

(Къмъ народното прѣдставителство)

Сегашния министър-прѣседателъ, г. Н. Каравеловъ, бѣше въ сжщото си качество и прѣвъ 1885-86 год. Но нито тогава, нито сега е изправилъ нѣщо добро на България и за българския народъ; а напротивъ, той е управлявалъ най-скандалозно и е нанеслъ голѣми бѣди на отечеството на и огромни загуби на държавата.

Прѣвъ 1885 годъ, подиръ съединението Южна съ Северна България този човѣкъ прѣдаде на турцитѣ Кърджалийската околия съ 150 села и 19 Родопски села около Търнава, които бѣха стратегическата страна на България отъ турската граница.

Кърджалийската околия и Родопскитѣ села бѣха дадени на Южна България съгласно Берлинския договоръ; но г. Каравеловъ по единъ най безсѣстенъ начинъ и безразсуденъ начинъ ги прѣдаде на турцитѣ, макаръ че Кърджалийската околия е голѣма и стратегична.

Тѣй като ежегодно въ държавния бюджетъ Народното собрание гласува врѣски сумо за заплащането на Турция трѣбутъ за България и Румелийска данѣтъ, то въ настоящата сесия гдѣ народнитѣ прѣдставители, при гласуването горнитѣ суми за заплащане на Турция обрѣделената сумъ, могатъ да бѣждатъ въодошевени отъ негениски патристически чувства, които имъ се налагатъ като български прѣдставители да откажатъ да гласуватъ въ бюджета за 1902 год. Румелийска данѣкъ, до като Турция не повърне на България обратно Кърджалийскитѣ 150 и Родопскитѣ 19 села, законно намѣ признати.

Това е дължностъ патристическа на народното прѣдставителство, ако то мислѣ за отечественитѣ интереси и за бѣдѣнето прѣусъване на България, да подигне едногласно тоя въпросъ въ Народното Собрание и да не гласува тоя неизпителенъ за държавата данѣтъ къмъ виещата порта.

Който отъ прѣдставителатъ прѣвъ подигне тоя въпросъ и се застъпнъ мъжеши за неговото поддрѣжанье, нека знае, че къмъ него ще се отпиратъ хиляди благодарности отъ трудолюбивитѣ българи и ще го поздравятъ сърдечно за малечното и значаванье на отечественното благо.

„Новости“

МѢСТНИ

Болюстѣта скарлатина въ градътъ ни, отъ деня на денъ се разпространява все по-вече и по-вече. На много къщи, гдѣто има болѣвания Градския ни звѣръ не само че не е поставилъ строгата мѣрка — стража, но даже и табела нѣма поставено, както на външнитѣ, така и на вътрѣшнитѣ врати.

Да не е дезинфекцирана „Бронхитъ“ вѣстото скарлатина?! (сжко е разпространена и болѣстѣта „Тифозъ“ и „тифозна трѣска“, почти отъ всичкитѣ краща на градътъ ни. Като ставаме отзивъ на тия неуборими факти, замоляваме както санитарната, тѣй и полицейската власти, да взематъ най-строги мѣрки противъ тия заразителни болюсти, още по-вече, като сега и врѣмето е горѣщо — чисто мартенско, благодарителствува за разпространяванье на помѣнатитѣ болюсти.

Говори се, като за положително пече, че министъръ Сарафовъ въ навечерието, подписания договора за заробване на отечеството

ни, билъ подписалъ и едно писмо за съобщение (кому?) че младоидеалистически ни общински вѣтъ нѣмадо да се разгуря, защото... защото мотивитѣ изложени въ заявлението на 860 градзани — данаколатици не биле достатъчни да убедятъ и главно, че идущата година щѣли да имаме редовни избори и пр. и пр. Ако тѣ слухъ пазѣе вѣрентъ, ний ще се повърнемъ специална статия да докажемъ на монополизно величие, че не то е компетентното, споредъ закона за градскитѣ общини, да се произведе слаба и силна мотиви, а таквото право изключително принадлежи на постоянната комисионата която е намѣрила мотивитѣ повѣрени отъ рафобата полиция за много силна, а не слаба и искала маѣние съ абсолютно висшегласие прѣменно да се разтури Добрич. град. съветъ.

Ний мислимъ, че това Сарафовско безапелацио сега може се поправи, като му се направи интервюация въ Народ. собрание отъ народитѣ прѣдставители отъ окръгътъ ни. Другъ въпросъ ако министра нека да бѣждатъ въ трѣчленната комисиия негови чистокрѣвни прогресисти, които за жалостъ сж малочислени въ градътъ ни, и во тѣхно и на съгражданитъ ни желание е станало да бѣждатъ въ трѣчленната комисиия въ болшинство лицата принадлежатъ къмъ народната партия, които сж показани добритѣ ни съграждани подписавши заявлението, въ което е казано, че въ тѣхъ се има достатъчно.

Тукашното сойче-демократче — скубомуе че, следъ като узнало, че идеални му се бай Петко се оспорилъ съ настояванието си прокаръ позорнитѣ договори съ монопола на турцитѣ, прѣвъ които се прѣдава България „дифути“ почнало сега да нечува шефътъ е да трѣбни, че се отказвало отъ демагозитѣ. Горкото много късно останало, както бѣ останало късно и при отказванието си отъ младоидеалистиката са шефъ... епоха... свобода е...

Въ редакциата ни се получи една обективна дописка относително инициатива на тукашното женско и учителско дружество се държатъ рѣлъ научни еказки, на които даваме сега мѣсто, защото имаме много принаенъ материалъ, а това ще можемъ стора единъ отъ близкитѣ идущи броеве.

Членовѣтъ на тукашното околу. учителско дружество „Развитие“ съ писмото си подѣ 19 отъ м. м. ни замоляватъ да дадемъ гласностъ на молбата имъ, изпратена до прѣдсѣтеля на Народното Собрание, въ които оказана рѣлъ мероприятия, които трѣбва да се узаконятъ въ интереса на народното-образование.

Ний не сме дали мѣсто до сега и въ сѣн брой не ѝ даваме мѣсто, прѣвъ видъ на турчинъ въ редакциата ни отъ по рано материалъ, но обещаваме, въ единъ отъ близкитѣ броеве да дадемъ на молбата имъ мѣсто, а за това закъсѣване просимъ извинение отъ дружеството.

Съобщава ни се, че на нѣкой отъ градскитѣ смѣтоносци било зановѣдано да взематъ смѣтъта отъ самитѣ дворове и дамаца самитѣ отъ градскитѣ служащи, или агити; ний прѣвѣримъ това ни съобщение, и ако извѣрно ще публикуваме имената на смѣтоносцитѣ, както и на ония градски „агити“, които позволяватъ да злоупотребватъ съ градското имущество.

Осѣтлението, което т. г. се експлоатирало въ градътъ ни, отъ самото град. общ. управление, напоследѣкъ е съвсѣмъ занемарено. нѣ ефери не се пазятъ никакъ, други въ 12 ч. следъ полунощъ биватъ изгасявани и пр. и пр. Дали това се прави отъ кмета Таша за смѣтъта, или за други цѣли, незнами; знаемъ само, че олиеритѣ изъ градътъ трѣбва вѣчно да се пазятъ и издържатъ добрѣ, защото вѣнитѣ по тѣхъ разносятъ се пазнатъ по Таша, а отъ съгражданитъ ни, на които и трѣва да свѣтлятъ, да не газятъ до козѣвѣ казѣта.

Бюфетъ при градската ни градина прѣвъ нѣколко дни билъ разбитъ отъ който било обективно доста вѣща, въ числото на които, шибко коницъ, абсенти и др. Съдържатели му, билъ диритѣ на пристанищитѣ, които ще бѣждатъ зана на полицейската властъ за залавянето и зледко съ вѣщественитъ доказателства.

Подкупитѣ, за които вече явно ний Сѣвийскитѣ вѣстници, правени съ цѣль да прокаратъ наново позорнитѣ договори за милионни демагогски заемъ, съ тугиенева

е, почна силно да раздражня съгражданитѣ и не е чудно, ако по такъвъ начинъ се волатъ и законитѣ, да не бѣжътъ отъ никого познати, както стана съ Радославовското оне.

Обща хроника.

Явяватъ отъ Цариградъ отъ 12 того, че турци бѣше арестовани по случай приближеното 15 день отъ рамазана. Двама турски министри — Селями Бей и Узунъ Саидъ Бей бѣше арестовани, като принадлежащи на османската партия. — Много арменци бѣше арестовани подъ канвой отъ провинциитѣ въ Цариградъ защото ужъ поддържали сношения съ автономнитѣ комитети въ странство.

Правителствения вѣстникъ въ Петербургъ съобщава, че 21 студенти бѣше арестовани защото взимали участие въ демонстрациитѣ противъ Германското Консулство въ Варшава и други дѣла бѣше на затворъ отъ двѣ недѣли до мѣсеца.

Въ Буда-Пеща на 10-й того 8000 работници безъ работа направили подиръ пладнѣ демонстрация изъ улицитѣ, като хвърляхъ камани и други магациитѣ. Полицията сполучила да развѣстие манифестантитѣ отъ които имало рани доста; сѣщо имало ранени и полицейски офицери и единъ Канцелярскъ доста тежко. Много бѣше арестовани. Сега владѣе тишина.

Въ Вестопалия вследствие на сблѣскванieto на два трена имало 5 души убити и 29 тежко ранени.

Рекламацията на Французкия поданикъ *M. G. de S. S. S.* въ Цариградъ бѣше урѣдена отъ цивилната дѣла на Султана, като му се отстъпва и петъ год. експлоатацията на Солунското предприятие подъ известни условия.

Четемъ въ в. „Миръ“: „Извѣстно е на чителитѣ ни, че отъ самото начало на дебатитѣ заема сѣ залогъ на монопола върху тютюна, която въ стамбулиститѣ — Д. Петковъ, обявилъ исторически въ камарата отъ трибуната, че не приятелитѣ му ще гласуватъ за приемането на договоритѣ, колкото тежки и да сѣ тѣхнѣ условия, понеже това се изисквало отъ персикитѣ на отечеството, а пъкъ той, г. Петковъ, винаги поставялъ тѣзи интереси по-горѣ отъ партийнитѣ. Подиръ тази своя декларация, въ всичкото врѣме на дебатитѣ, които, както знае, се продължаваха 9 дни — Д. Петковъ не оставаше твърдъ живо да се интересува за приемането на договоритѣ, въпрѣки незадоволството, което се съгледаше у нѣкои стамбулисти, като г. Салабашевъ, Т. Гатевъ, Дръвковъ, Д. Паназовъ, които не сподѣляха политическитѣ пориви на своя шефъ. Въ послѣдния денъ, вчера на 3 того, обаче, г. Петковъ е казалъ да прояви своя авторитетъ на шефъ на сѣбя съвѣтъ необикновено начинъ сирѣмъ мръ на Финанситѣ въ кабинета на Стамбула — г. Салабашевъ.

Послѣдниятѣ като прѣседател на финан. комисии винаги е гласувалъ противъ приемането на договоритѣ, а въ заседанието отъ вчера гласувалъ, въпрѣки командата на Петковъ и Генерала, противъ отнеждането на дръж. разноска на мръ Сарафовъ. Това докарало до изречение шефа Свирча, в когото веднага слѣдъ това се даде одишъ — Д. Петковъ апострофиралъ шефъ Салабашевъ съ думитѣ „Ти отъ се си станалъ адвокатитѣ на народницитѣ“, което послѣдния отговорилъ „отъ тогава, отъ кога ти стана адвокатитѣ на банцитѣ“ и шефа дръво, като се боля да не изгуби ремонтъ си дръжавенъ мажъ, започнува просто и чистоголавува по най-хамалски начинъ г. Салабашевъ въ присѣдствieto на повече отъ 40—50 и народни прѣдставители. Тъмо когато поговоритѣ таа работата щѣла да дойде до рѣшаваня права, присѣдствующитѣ отвѣди разярението на страва и възпрѣдствуювали на по-наближеното развитие на скандала. Казватъ че дръво инцидентитѣ на послѣднѣ врѣме, г. Салабашевъ сѣ нѣкои свои приятели, наущалъ извѣстнѣ на папитѣ, на която Петковъ е шефъ, мръ Геннадиевъ най-видното лице.“

Отъ Петербургъ явяватъ, че Великия кнѣзь Прѣтодонаслѣдникъ Михаилъ Александровичъ се завърналъ. По случай именина день на императора Николая станало голѣмъ парадъ, на който присѣдствувала Черногорския Князь Ни-

кола, слѣдъ парала се даде закуска въ зимния дворецъ. Царя дръжалъ единъ тостъ за войската; Великия Кнѣзь В. Александровичъ за Царя вѣрѣлъ ентузиастически вѣкъ „Ура!“, слѣдъ което Царя написалъ здравица въ честь на Черногорския Князь. Слѣдъ закуската Императорската двойка се завърнала въ крѣстно е село.

Черногорския Князь Никола отложилъ замнаваннето си отъ Русея за нѣколко дена защото билъ малко нерасположенъ. Князь Мирко, които е зачисленъ въ списѣлитѣ на 12-й Негерския полкъ бѣлъ повишенъ въ чинъ Канцелярскъ.

Въ Парижъ на 10-й того се извършило освѣтваннето статуята на народния прѣдставителъ Бодевя, който падналъ убити въ 1851 год. На церимонията присѣдствували прѣдседателя на республиката, Министритѣ и делегаций отъ двѣтѣ камари и отъ Градския Съвѣтъ, гдѣто прѣдседателя на Град. Съвѣтъ г. Доссе искалъ да говори безъ да е билъ записанъ въ числото на официалнитѣ оратори, но той билъ прикѣсванъ съ виконетѣ: „Долу национализмитѣ“ „Долу Доссе“. Полицейскитѣ агенти съ трудъ можели да избявятъ Г-нъ Доссе отъ враждебната нему дубина, която го била заобиклила, и да го заплѣтъ дома му по околни улици.

По тоя случай прѣдседателя г. Лубе, въ проанасецията отъ него рѣчь казалъ, че всѣко прѣдприятие на цезаризмитѣ би притърпило фiasco, прѣлъ видъ бдителността на правителството и съгласнето на республиканцитѣ.

Подкупническо. Имаме положителни свидѣния, че едно високо поставено лице, живуеще въ странство, е посредника за склучваннето на заема съ монопола. За услугата му е обѣщано 1 млн. лева, отъ които да се платятъ негови дългове. Въ скоро врѣме българскитѣ граждани ще чуятъ разкритието на тѣзи анама, потвърдена съ документи.

Общото мнѣние е, че мнозина видни лица въ Софя ще получатъ пари, за да пробаратъ контрактитѣ. Около 500,000 лева ще бѣдатъ дадени за подкупъ. Една по голѣма сума е била резервирана за едно високопоставено лице, но най-интересното е, че не всички ще получатъ бакшиши отъ зачитницитѣ на монопола. Има лица, които не ще получатъ нищо — ще биятъ само тѣнава. Народнитѣ прѣдставители трѣбба да си отворятъ добръ очитѣ, когаго имъ поискать гласонетѣ за монопола на тютюна.

„Балкански вѣсти“.

Съобщаватъ ни отъ Софя, че демократи & прогресивти бѣше взели рѣшенне да се разструя сегашната камара, слѣдъ като бѣдять вотирали $\frac{2}{3}$ отъ бюджета за идущата 902 год. понежа занесанитѣ т. е. подкупенитѣ до сега дапувати да гласуватъ за монопола бѣше достигнали до 65 человекъ . . . Пусти нахаалници, тѣ мислятъ въ дѣйствиелностъ, че „каналиитѣ“ ще бѣдять като стадо овцѣ, да ги водять каѣто поискать . . . минаха се тѣ врѣмена и ще се срѣщнитѣ на изборитѣ на ще докажимъ гдѣ всѣкому е мѣстето . . .

Миналия понеѣдѣникъ на 10 того въ Цариградъ се отворила Българската Народна Болница, която ще почне да приема болни отъ 25 того. Официалното освѣщение болницата ще стане слѣдъ празникитѣ.

Височайша награда. Негово Императорско Величество Всероссийския Госнодаръ Императоръ Николая II-и е благоволилъ да наградъ Негово Високо Прѣсвѣщенство Митрополита Геврасия съ *бриллиантовъ кръстъ* за посение на клубука. Съ това високо отличие бѣше се сподобилъ и блаженно почившия Антимъ Евзархъ Български и Митрополитъ Видинския. Вчера се яви въ митрополитята специаленъ вратеникъ отъ Н. Царско Височество, който поднесе високоото отличие на Н. Високопрѣсвещенство.

Учимъ се, че сѣ сѣшното *високо отличие*, отъ Негово Величество Императоръ Николай II, се е сподобилъ и Негово Високопрѣсвещенство Св. Варненски и Прѣселски Митрополитъ Г. Г. Симеоновъ. Нашитѣ синови чествиявания, на удостоинитѣ се съ високого царско внимание двамъ заслужили на црѣвата и народа, перрер.

„Пастирски гласъ“.

Щедъръ подарѣкъ. Негово Святѣство Князь Александръ Богориди, бивши Генераль Губернаторъ на Источна Румелия, е подарилъ 10,000 зл. лева на Котленскитѣ Градски Цркви, въ память на покойната му съзруга Княгиня Асисея Богориди.

Отъ Лондонъ явяватъ, че Лордъ Киченеръ телеграфира отъ Претория: „Авангарда на колоната на Полковникъ Дямонть бѣше нападната

неиздѣлно при Таоскитѣ въ Оранже отъ 800 бури които заеха височината. Полковникъ Дямонть съ единъ ескадронъ се опита да присече пътя на буритѣ, но тѣ първи напднаха височината и отгряха много силенъ огънь. Полковникъ Дямонть и другаритѣ му се бѣха до като всички паднаха убити или ранени съ исклученне на четирма. Прѣлъ това врѣме остатъка отъ колоната превзе височината. Англичанитѣ загубиха 2 офицери и 20 долни чинове обити и 3 офицери и 27 долни чинове ранени. Буритѣ оставиха 6—7 души убити, колоната Повникитѣ пристигна и прѣследва буритѣ отъ които хвана 5 души въ плѣтъ.

ДОПИСКИ.

Господине Редакторе.

Още прѣлъ мѣсець Юний и. г. се откряднаха конетѣ на съсѣланина на Мехмедъ Тахировъ, но и до днесъ още не сѣ заловени разбойницитѣ. Въпросния цѣли три мѣсеца се скита изъ Дели-Орманъ да ги търси, но напризно! Прѣли нѣколко дни му съобщилъ отъ с. Малджиларъ нѣкой си Карона Османовъ, че конетѣ му бѣше въ с. Кили-Кадж и за да ги вземе, трѣбвало да занесе петъ наполеона. Тахировъ зачина за споменатото село и не е извѣстно още дали ще може да нахѣри конетѣ си.

Прѣли мѣсець врѣме сѣщо се открядна коня на Ст. Жечевъ изъ с. Малджиларъ, но послѣдния и не го е затърсилъ, като е знаѣлъ, какви бавни разпорѣжлания правятъ нашитѣ административни власти. Въ това билъ убѣденъ отъ факта, че пакъ прѣли една двѣ години му сѣ биле откряднати 2 коня, и като направилъ чостѣлки прѣлъ властитѣ, все се нахѣвалъ, че конетѣ се нахѣвратъ, обаче и днесъ не сѣ излзирени. Завчера му съобщили, че една му изгубенъ конъ го видѣли снхнать до селото Богдаиллий, послѣдния заминалъ и го нахѣрилъ, но конетѣ му бѣше при послѣднѣ излзание.

На жителитѣ отъ с. Айджинъ Бей, Цонко Неновъ му откряднали два коня, а на Ангелъ Юрдановъ единъ конъ.

Въ с. Хаедрѣкъ почти цѣлото лѣто дори и до сега все продължаватъ да ставатъ краждѣ на едрѣ добрътъкъ, но и до днесъ още не сѣ заловилъ нито единъ разбойникъ.

На кдѣ ще ни изкара това положение, не знамъ! Слушаме отъ много мѣста, че когаго на прѣдъ Каравеловъ е билъ пакъ прѣзидентъ министръ разбойницитѣ сѣ вързували най-свободно, както и днесъ.

18 Ноември 1901 г. с. Касѣлъ-къой

Земледѣлецъ.

До Г-на Редактора
на в. „Добруджанецъ“ — Гужъ.

Почтаваший Господине,

По поводъ помѣстеното въ брой 14 на редактурния отъ Васѣ вѣстникъ „Добруджанецъ“, авторѣфиле подъ надоловъ „Пакъ за шоцескитѣ съобщения на града Добричъ“, имамъ честь да Ви уведомя, че за недостатъка на марки отъ по 1 ст. както Станцията така и Главната Дирекция на Пошитѣ, Телеграфитѣ и Телефонитѣ, не е причинята, тъй като сѣ тия материали разполага Главното Бирничество, на което ѓ врѣме бѣ напоженно да се доставятъ таква.

Относително до ежедневноото между Добричъ и Варна, поч. съобщения, Дирекцията на Пошитѣ, Телеграфитѣ и Телефонитѣ отпадна е имало проектъ да установи такъвъ, въ по недостатъкъ на кредитъ не е могла да го реализира, обаче сега, ведѣствие новото разписание за вървежа на трѣветѣ между Софя и Варна, тя ще има тая възможность. Приемете г. Редакторе увѣреннето въ отличното ми къмъ Васѣ почтаване.

гр. Добричъ, 29 Ноември 1901 год.

Начал. на Станцията: Ст. Василевъ

Б. р.) Пакъ голи обѣщания отъ досегашнитѣ дѣлогози ще кажемъ ниѣ.

Земледѣчески слуги въ Добруджа.

Въ миналия брой на вѣстника ниѣ се обѣщавъме да се повърнемъ къмъ вървеса за слугитѣ въ Добруджа. По тоя поводъ ниѣ почтаме

тукъ спомънатата молба отпратена до г-на Варненския Окр. Управителъ.

Има две змнии, отъ които най-много страда Добруджа и добруджанското земледѣлие: нѣманието на вода и слуги. Но ако първото е отстранимо съ помощта на двама хора и единъ добитѣкъ, то втория недостатѣкъ не се наваксва така лесно. Добритѣ и способнитѣ слуги не се намирътъ нито 10, нито 500 км. подъ земята.

Причината на таа липса се крие въ характернитѣ особености на нашата Добруджа, а именно: въ евтевиата на земята, работния добитѣкъ и общото ползувание на пасбищата, които условия, вкупно взети, даватъ на вѣски сиромашъ голѣми дѣснотии да застане бързо на собствени крака и, нѣрѣдко да замине по благосъветоунието си своитѣ бивши господари.

Особенно се поддържа таа липса отъ слуги отъ систематичното изсѣлване на мюсюлманитѣ, които въ голѣма степенъ удовлетворяваха нуждитѣ отъ слуги въ Добруджа. Има села, които днесъ за днесъ не могатъ вече да се добиятъ по никакъвъ начинъ съ слуги отъ мюсюлманско произхождение. Такива сѣ селата, въ които липсва мюсюлманския елементъ, понеже турцитѣ, на и който другъ не отива да слугува въ една сръда, чужда за него и по язикъ, и по националностъ и, нанонкъ, и по религиозни вѣрвания.

Въ такова именно положение се намира днесъ с. Харманлъкъ. Прѣди 3-4 години още почти турско, това село нѣма вече нито единъ мюсюлманинъ и се състои изключително отъ християне, на които нуждата отъ слуги не може да бъде удовлетворена освѣн отъ християнски народности. Но и тукъ селото, както и всички други малонаселени села въ Добруджа, се патѣва на една голѣма и неопбидима прѣча; и българския момѣкъ, не отива да слугува въ едно село безъ кръвма, безъ сборища и безъ момински сѣдѣнки.

Отъ всичко това става явно, до колко е важенъ и сѣщественъ въпроса за слугитѣ въ Добруджа, и до колко е поставенъ той деликатно въ малонаселенитѣ села въ Добруджа. И наистина, много за бѣхме патили ний, добруджанскитѣ седски ступани, съ голѣми мъжи бѣхме носили тѣжестяга на Добруджанския земедедець, ако славата на слугоприемателницата Добруджа не бѣше приваляла у насъ прижиданieto на романиа, русен и българи отъ турско, които, оставили своитѣ отечества, по причина на разни неволи, не биха се притекли намъ на помощъ за да дѣлатъ съ насъ неудобствата на добруджанското сгнаниствование. Особенно спечели по качеството си този пришель елементъ, слѣдъ като почнаха да прижидатъ и нѣмци, (чрѣзъ Романия отъ Руссия) които сѣ истински образцови ступани и които коствувагъ толкова скъпо на Руссия и Романия.

Туй благоприятно за нашего селско стопанство положение, което ни дава енергия за воденieto на нашитѣ стопанства, днесъ обаче се застрашава отъ едно неочаквано зло, което е плодъ ва едно очевидно недоразумѣние и което за жалостъ, иде отъ самитѣ власти. вивани да улеснявагъ нашия поминѣкъ. Стрѣснати, повидому, отъ нѣколко дребни кражди и обирчета, ставали прѣзъ послѣдно врѣме и толкова свойствени на всички врѣмена, народи и държави, нашитѣ административни власти въ стрѣмачието си да прѣдупрѣдятъ този родъ прѣстѣпления сѣ изпуснази отъ прѣдъ видъ, че този родъ прѣстѣпления сѣ присѣци не на селата и селското население на Добруджата, прѣдадени на честенъ трудъ в неуморна работа. И на мѣсто да гърнатъ прѣстѣпниците изъ тѣхнитѣ невински привоти, т. е. изъ прѣдградията, крѣчмитѣ и публичнитѣ домове, гдѣто тѣ прѣкарватъ свободното си врѣме, тия сѣщитѣ власти, безъ съмѣние съ добро намѣрение, днесъ посѣгатъ върху свободата на тия пришли елементи, които както и всички вѣмигранти на бѣлия свѣтъ, носатъ съ себѣ си единъ голѣмъ запасъ отъ енергия, трудъ и напрѣдѣкъ, като искатъ да ги прѣпратятъ, безъ да се извършили ни най-малкото прѣстѣпленение, въ вътрѣшността на княжеството и като ни лишаватъ по тоя начинъ отъ най сѣщественния факторъ на нашето стопанство *на прага на нашъ соната зима и въ единъ моментъ когато нѣмаме никаква възможностъ да си набавимъ отъ невидело съ нови слуги безъ врѣме**)

За да се освѣтлятъ тия почитаеми власти върху положението на въпроса за слугитѣ въ Добруджа, макаръ отчасти, ний прилагаме тукъ свѣдения, както за нашето стопанствено положение, така и на онова на слѣдущето: 1) че нито единъ отъ нашитѣ стопани не могатъ да сѣществуватъ сръдно безъ двама слуги постоинни и нѣколко врѣмении. 2) че съ изгонванието на слугитѣ, не снабдени съ редовни наспорти (почти всички вѣжанци отъ войската) ний се лишаваме абсолютно отъ всички слуги, 3) че тия слуги живѣятъ у насъ по 3, 5 и 8 години, като свързаха вече земанки даванки съ околното население съ сръдствата отъ спестенитѣ си пари и храна, като се и прѣжениха (единия отъ тѣхъ има жена и три дѣца) . . .

Лесно е, слѣдователно, да си прѣдставимъ онаа картина на истинско разрушение които ще прѣтърнятъ тия бѣдни емигранти, на които единичката вина се състои въ това, че сѣ дошли въ една страна, които, ако и измъчвана отъ постоинни и непрѣжнати изселвания, не знае достатъчно цѣната на *емиграцията*, толкова ползна за останалитѣ на дирѣ държави.

Особенно ще е, обаче интересно положението на с. Харманлъкъ, ако слѣдъ екстерниранияето на всички вѣ му слуги, стопанитѣ му *in corpore* ще бѣдѣтъ изгонени да работятъ една седмица на патипата, 20 километра далечъ отъ селото, както еженевино и съ непрѣжнати прѣписания сѣщитѣ административни власти настояватъ, понеже Пчеларовския селско-общински куриеръ ни е отбѣлѣжилъ противъ нашето съгласие въ списѣка на патноповинничаритѣ въ натура;—каква озелия и какъвъ ревъ на гладни и жедни добитѣкъ, останалъ бѣзъ мажскитѣ си притежатели. . .

Увѣрени, че разпорежданieto за изпѣжданieto на нашитѣ трудолюбиви, безпрѣчни и достоини слуги ще се признае отъ всѣка гледна точка, като врдна отъ самитѣ административни власти, че съ тоя начинъ на прѣсѣдванието на едно зло ще се получи едно зло много по голѣмо, както въ економическо, така и въ всѣко друго отношение, молимъ най-поворно г. Варненския Окр. Управителъ да вземе добрата инициатива за спиранieto на злото на врѣме, особенно въ надвечерието на зимата, най-неумолимата и най-изискателната частъ отъ годината. Само по себѣ си се разбира обаче, че на драго сърдце ще държимъ нашитѣ слуги на расположението на правосѣдието и на съотвѣтственитѣ административни власти, ако има на гърба си нѣкое въпършено и наказуемо прѣстѣпленение било тукъ, било въ оставеното имъ отечество.

Слѣватъ подписитѣ на жителитѣ отъ с. Харманлъкъ.

Б. Р. Нѣма съмѣние, че исканието на стопанитѣ да имъ се оставятъ слугитѣ свободни по сръдъ годината и, главно, на надвечерието на зимата, когато всички многочисленъ добитѣкъ се намира по яселитѣ и въ оборитѣ, трѣбва да бѣде безъ друго удовлетворено. При всичко това обаче радикални мѣрки за запаване обществена безопасностъ сѣ необходими, и ний безъ да закачимъ добритѣ и ползнитѣ елементи, ще посочимъ на мѣрцитѣ, които е необходимо да прѣдприеме административната властъ, за прѣдотваряние на всѣко зло.

чр. Добринъ, 9-й Декъмври 1901 гд.

На 2-й т. м. се държа една сказка отъ г. П. Атанасовъ по темата „първитѣ човѣци въ Европа“. Безъ да се внищамъ въ деталности, ще се помача по-кратко да опрѣдѣли нег вото гледице по тоя важенъ въпросъ. За риторически му качества нѣма да говоримъ, защото мажно е да се опрѣдѣлягъ, когато си прѣдставимъ, че цѣлъ часъ съ увиснала глава надъ масата бѣрѣше нѣщо писано на нѣколко бѣли коли. За форма вимаше закачена на стѣната и една географическа карта на двѣтъ полшария отъ земното кълбо, които на пукъ, въ още по-голѣмо критическо положение поставише нашия ораторъ, когато станеше нужда да посочи на картата, кои страни именно, отъ Европа сѣ населявали първитѣ човѣци, кѣдъ сѣ живѣли по культурнитѣ, отъ кои европейски народи е била подвзета тѣзи култура, та продължава и до днесъ развитието си, той се опасяваше да се повдигне, като че да се страхуваше да му не истине мѣстотъ; а проетго, показваше съ едно заюляване на главата си: „Ей тамъ покрайбрѣжнето на Сръдиземно море“. . . „Мѣстѣ се откриа на островъ Кипръ.

Ей тамъ въ Сръдиземно море“ . . . (?)—Е, азъ безвний читателю, извините за малко . . . Въ този моментъ, виждате ли Кипръ, Цейлонъ и др. Бѣдѣте така добри и си отговорѣте тогашъ сами на въпроса: какво прѣдставление ще иматъ хората за сръдиземноморското крайбрѣжие, отъ Цейлонъ и д., когато не сѣ виждали картата нѣте отъ четвъртъ вѣкъ? Да оставимъ това. Видимъ сега, какво говоратъ той, за нашитѣ прѣдѣди въ Европа.

Цѣлата сказка не се състоише отъ нищо друго, освѣнъ едно банално описание за живото на дивака, малко поезия отъ впечатленията на туриститѣ върху сѣврѣмнитѣ дивани въ тѣхнитѣ колибѣи, кога сѣ дѣрѣли съ ножѣтѣ отъ сѣкъ нѣкоя мечка и *fait accompli*. Всичко то е било достатъчно да произведе голѣма сензация, както на публиката, така и на самия скажчикъ — читателъ . . . (!)

Тавосъ едно разглеждане, обаче, на економическата еволюция, може да бѣде угодно само на г. П. А. и нему подобни мислителн; ното то не съдържа никакво научно достоинство — далечъ е отъ негната.

Той каза, че културата се е прѣнесла отъ Азия въ Европа; че първобитнитѣ каменни оръдия постепено сѣ се замѣнили съ бронзови, послѣ съ жѣлзни. Обаче, главноото нѣщо — философията на въпроса, той не каза именно: *Всѣми стана на какво се е прѣдала тази култура, прѣдъживяването на единитѣ оръдия съ други; какъ сѣ се усъвършенствували тѣ; какъ сѣ се отпърсивали въ производителний начинъ, и най-послѣ, всички това, какви обществени отношения опрѣдѣли.*

„Съ появяване на частната собственост“ — каза той, „человѣчеството е направило голѣма крачка въ прогреса и паралелно съ туй се е развивалъ и уметвений кръгзоръ на индивидуума“ — Може ли на казаа г-нъ П. А., отъ какъ се е вземала идеята за частната собственостъ въ главата на човѣка и какъ се е развивъ уметвений кръгзоръ на индивидуума? — А, pardon. Той каза, че частната собственостъ се появива всѣдствие раздѣленieto на труда. Но пѣкъ отъ гдѣ да се е взело и това раздѣляние на труда? — Прѣди да има обществено раздѣляние на труда, трѣбва да е имало спестено врѣме, което значи, да е сѣществувало излитѣкъ въ сръдствата за живяние. Прѣди да се появи, прочее, идеята за частната собственостъ, трѣбва да е сѣществувала такава, изобило, за цѣлото коммунитарско общество. Прѣди да се развие индивидуализмъ, трѣбва коммунистически общества да се намирали въ извѣстни економически отношения по мѣжду си, което значи, трѣбва да е сѣществувало нѣкоя разлика на производителния трудъ. Економическитѣ отношения сѣ въ свързъ съ политическиитѣ и идѣйнитѣ. Слѣдователно, трѣбва отъ всѣка една страна да се започнати систематически да се доиде до истината: економический факторъ — достѣтъ, който е главнаа человѣчеството далечъ, далчъ въ прогреса . . .

Ето защо, г-нъ П. А., вий трѣбоваше да опрѣдѣлите по-малко врѣме за изучаване на археологическитѣ раскопки, гдѣ, кога и отъ кою сѣ ставали. Не мислетѣ, прочее, че когато ви показате снимки отъ разнитѣ оръдия на трий периода, съ това ни опрѣдѣвахте какво е било семейното устройство, какви роднински свърсания и религиозни обряди сѣ сѣществували и заносѣтъ сѣ се измѣнили.

Ако си прѣдставимъ за минута, че епоха вѣ въ която живѣемъ е прѣминала въ архивата на геологическитѣ пластове, и модернитѣ оръдия на производството бѣдатъ открити прѣзъ археологическитѣ разкопки на нашитѣ замѣстници, отъ литературнитѣ осѣянки, тѣ щѣха да знаятъ че машинното производство, се принася отъ Европа въ Китай, Япония и пр.,—съ една дума, принася цѣлото земно кълбо. Но защо е станало това така? Кои сѣ причинитѣ?—Наврѣно щѣха да си ги обяснятъ съ езика на г-нъ П. А.: „Затова свѣдѣтелствуватъ останкитѣ!“ . . . Какъ щѣха да си обяснятъ обществениитѣ строения: отѣ се състои отъ двѣ класи и антагонизмитѣ мѣжду тѣхъ? Какъ щѣха да опрѣдѣлягъ развитието на искусствата, социалната психика и пр. — Наврѣно, пакъ съ езика на г-нъ Петко: „Е, господа, не разбираете ли, че има открити две цѣли фабрики въ Ньюгашинъ Нью-Йоркъ и сумъ влакменелостъ отъ фауната и флората, които свѣдѣтелствуватъ за тогавашната висока култура и цивилизация!“ . . .

И послѣднитѣ му думи бѣха: „това е което може да се каже за прѣдъ Историческата . . .“

*) Тукъ обикновенно услованието на слугитѣ е глва само два пати на годината: на Гербовъ-деиъ (23-й Апр.) и на Дмитровъ-деиъ 26 й Октомври).